Humectus.cta.ctũ.i.humidus.
Humeral'.liſ.ↄ.t.⁊ h̓ le.qđ ptinet ad hume
ros.⁊ đr ab humerus.Et h̓ humerale.lis.
đr quoddã palliũ.qđ ⁊ ſuphumerale dici=
tur.Vñ Eccl.xlv.Et humerale poſuit ei.
Humerillus.li.ꝙ extremitati axis infigitur
Humerus.ri.m.s.đr ab armus.q̃ſi armer⁹
vt eſſet diſtinctio hoim quoꝝ ſunt humeri
ad aimalia quadrupedia.quoꝝ ſunt armi
Jñ humeroſus.ſa.ſuz.i.fortis ⁊ magnos
hñs humeros.
Humidus.da.dũ.qđ interius hꝫ humoreꝫ
Sed vuidũ quod exteri⁹ habet humorem
Jñ hec humiditas.tatis.
Humil'.lis.ↄ.t.⁊ h̓ le.i.abiect⁹.ignotus vel
mitis.⁊ đr ab hum⁹.q̃ſi humi accliuis Et
cõpat.humil'.lioꝛ.illim⁹.Vñ Daniel'.iiij.
Humillimũ hoiem.Et ſcribit p duo l.ſup
latiuus.licꝫ humil' ſcribat p vnũ l.Forma
tur em̃ ab humil'.remota is.⁊ addita lim⁹.
Et ſunt ꝙnqꝫ ſuplatiua ꝗ deſinunt in lim⁹.
Vñ.Jn lim⁹ ꝙnqꝫ dat fagus cetera linque
Humoꝛ.oꝛis.m.t.đr ab humeo.mes.Jnde
humoꝛoſus.ſa.ſum.i.humoꝛe plen⁹.Et p
du.p̃mã humoꝛ nomẽ.ſꝫ humoꝛ.arl.paſſi/
uum ꝺ humo.as.coꝛ.eã.Vñ ꝙdã Me ter
ret ꝙ humoꝛ.nõ terret ꝙ ſonat humoꝛ.
Humus.mi.f.s.i.terra.⁊ ꝓ̃pe humida.⁊ i/
ferioꝛ.Et nõ ꝙ humus eſt q̃ſi ꝓ̃pum nomẽ
terrę.Vñ ⁊ caret pluralitate.Et coꝛr.hu.
Vñ Oratius epi.Luxuriat frigido ſãgui
ne pinguis humus.
Hus terra eſt in finib⁹ idumeę.⁊ interp̃tat
feſtinans.vel conſiliatoꝛ.

J ante A

Ja eſt nomẽ dñi ꝭm qđ eſt inuiſibi
lis.ex quo ⁊ allelu.quod eſt laus
vel laudare componit alleluia.i.
laus inuiſibilis.vel laudate inui
ſibilem.
Jabel interp̃tat aſcenſio.
Jabin interp̃tat ſapiẽs.vl' ſenſus.ſiue pru=
dentia.
Jachus.chi.m.g.i.bacch⁹.Vñ Virgilius
Populus alcide g̃tiſſima vitis Jacho.
Jacob interp̃tat ſupplãtatoꝛ.qꝛ i oꝛtu ſuo
plantã naſcentis fratris app̃hendit.vel qꝛ
poſtea fratrem arte decepit.
Jacobipeta.tę.ↄ.p.ꝙ vel ꝗ petit eccleſiam
ſancti Jacobi.
Jacobus ȝebedęi a p̃re cognominat⁹ ẽ quẽ
cum Joanne relinquẽs.veruꝫ p̃rem ſecuti
ſunt.Hi ſunt filij tonitrui ꝙ etiã boanergeſ
ex infirmitate ⁊ magnitudie fidei nomiati
ſunt.Hic eſt Jacobus fili⁹ ȝebedęi frat io=
annis.ꝙ poſt aſcenſionẽ dñi ab herode oc/
ciſus eſt.Et interp̃tat ſupplantatoꝛ.qꝛ cu
raꝫ carnis ſupplãtauit dño vocãte.⁊ ipaꝫ
carnẽ herode cruciante ↄtempſit.Jñ iaco
bitanus.na.nũ.⁊ h̓ ⁊ hęc iacobẽſis ⁊ h̓ ſe.
Jactãtia.tię.i.arrogãtia.ſupbia.vanitas.
Jactura.rę.f.p.i.iactus.Jactura đr etiam
damnũ.⁊ ꝓ̃pe qđ nautę patiũt cũ imminẽ
te ⁊ ingueſcẽte tẽpeſtate.res ſuas i mare ia
ciunt.ſ.panẽ.vinũ.pannos.⁊ generaliter
ꝙcꝙd hñt qñqꝫ.ne ipa nauis nimio ponde
re reꝝ ſubmergat.Jnđ h̓ iactari⁹.rij.ꝙ fre
quent damnuꝫ patit.⁊ ꝓ̃pe ꝙ ita res ſuas
iactat.Et iactuarius.ria.riũ.i.dãuoſ⁹.pa
tiens vel inferẽs damnũ.Jnter damnum
aũt ⁊ iacturã eſt differẽtia.qꝛ iacturã ſcien
tes ⁊ vltro patimur Damnũ ꝟo inſolito ⁊
nob neſcientib⁹.Jtem iactura aliqñ capit
ꝓ quocũqꝫ dãno alicui p violentiã illato.
vndecũqꝫ ꝓueniat.Vel đr lęſio facta cum
lapide vel ligno.
Jaculũ.li.n.s.i.miſſile.⁊ đr a Jacio.cis.eo
ꝙ iacit ⁊ mittit impetuoſe.Jtẽ iaculuꝫ đr
qđdam rete piſcatoꝛiũ.Jñ iaculatoꝛ.oꝛis
ꝙ iaculum iacit vel facit.
Jaculus.li.m.s.ꝙdam ꝭpẽs volatil'.a iaci=
endo dict⁹.qꝛ de arboꝛib⁹ ſe iacit ſup aia/
lia ⁊ ea pimit.Vñ Lucanus.in.ix.Et na/
trix violatoꝛ aquę iaculiqꝫ volucres.
Jair interp̃tat vigilans ſiue illuminans
Jairus.iairi.ꝓ̃puꝫ nomẽ cuiuſdã viri.cui⁹
filiã dñs ſuſcitauit.vt habetur Marci.v.
Et interp̃tat illuminans ſiue illuminatio
ſeu vigilię.aut vigilanti⁹.⁊ ꝓđ.pe.Vñ in
Auroꝛa.Menſa leui ſplendet curat nata
iairi.
Jambus.bi.eſt ꝙdam pes metricus.ↄſtãs
ex breui ⁊ lõga Et đr a iambuſim.qđ eſt re
p̃hẽdere vel detrahere venenũ.qꝛ inuẽt⁹
fuit ad deſcribendũ venenũ irę.⁊ rep̃hen=
ſiones ⁊ detractiões.Vñ Orati⁹ Archilo
cũ ꝓ̃po rabies armauit iambo.Jñ iãbeus
bea.beũ.⁊ iambic⁹.ca.cum.Et eſt biſſylla
bum iambus.q̃uis in p̃dicto ꝟſu ſit triſſyl
labum p dierēſim iambo.
Jamin.i.dextra.⁊ componit cũ ben.et dici
tur beniamin.
Jamnes interp̃tat marin⁹ ſiue vbi ẽ ſignuꝫ
ei⁹.Ceſſit em̃ ⁊ defecit ſignũ eius coꝛam ſi
gnis moyſi.Vñ dixerunt magi.Hic digi=
tus dei eſt.
Janiculũ.li.templũ Jani.⁊ dicit a Janus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Janiculū etiā dr oppidū qddā italie. Et h
Janiculus mons apud Rhomā. qz ibi oli
colebatᷣ Janus.
Janitor. oris. q̄ ⁊ ianuator dr. i. cuſtos ianue
ſcꝫ q̄ obſuat ianuā. ⁊ dr a ianua.
Janitrix. tricis. f. t. dr illa q̄ obſeruat ianuā
Et ianitrices dicuntᷣ vxores duoꝝ fratrū
q̄ſi eandem ianuā terentes. vel ꝑ eandē ia=
nuam iter habentes.
Jantaculū. li. n. s. dr cibus quo ſoluitᷣ ieiu/
nium añ prandium.
Janua. nue. f. p. dr ꝓꝑe ꝑmꝰ ingreſſus. ꝑmꝰ
introitus. ſ. porta. ⁊ dr a ianus. qz Janꝰ eſt
deus ꝑncipioꝝ. cui antiq̄ omnē introitum
⁊ exitum ſacrificabant. Uel ianua dr oſtiū
ꝑforatū. q̄le videmus in cellariis ꝑ qd vi/
deri pōt intus ⁊ extra. ſicut ianus videt añ
⁊ retro. Jtez a ianua porta dicta eſt ianua
q̄dam ciuitas iuxta mare ſita. ⁊ eſt quaſi i/
troitus ⁊ porta lombardie. tuſcie prouicie
Jñ h ⁊ hec ianuenſis. ⁊ h ſe. patrium. ⁊ ia
nuinus. na. num. poſſeſſiuum.
Januarius menſis q̄dā. ⁊ dr a ianua. q̄a ia/
nua eſt ⁊ introitus anni Uel dr a Jano. qz
ianuarius eſt ꝑncipiū anni. ſic ianꝰ eſt ꝑn/
cipium oim opeꝝ Et inde ianuariꝰ. a. um.
h alio noie iouoniꝰ dr. qz oim mēſiū eſt pr.
Janꝰ. ni. a paganis dictꝰ eſt deꝰ ꝑncipiorū.
Et dr bifrōs. i. hñs duas frontes. ſ. añ ⁊ re
tro. Et ſm h dr Janus mūdus vel celum.
qd hꝫ duas facies. i. duas portas. ſ. orien=
tem ⁊ occidentē. vel cancrū ⁊ capcornum.
Sꝫ cū ianus dr q̄drifrōs. h refertᷣ ad q̄ttu=
or mundi ꝑtes vel ad quattuor elementa.
vel ad quattuor anni tpa.
Japhet interꝑtatᷣ latitudo. Ex eo em ppls
gentiū natꝰ eſt. Et qz lata eſt ex gentibꝰ ml
titudo credentiū ab illa latitudine iaphet
dictus eſt.
Jas. viride dr.
Jaſpis. dis. f. t. q̄dam gēma ꝑcioſa eſt ⁊ vi
ridis. Jas em viride. pinaſim gemma dr.

J ante B

Jbex. cis. f. t. genus eſt q̄drupedalᷣ aimalᷣ. ſ.
caprea. q̄ alio noie dr dorcas. Et dicūtᷣ ibi=
ces. q̄ſi auices. qz inſtar auiū ardua ⁊ excel
ſa teneāt. ⁊ in ſublimi inhabitant. ita vt de
ſublimitate vix humanis obtutibus cerni
pñt. Hec ſi qñ aduerſitatē aialiū vl hoim ꝑ
ſenſerint. de culminibus ſaxorū altiſſimis ſe
ſe ꝑcipitātes ſuiſqꝫ ſe cornibus illeſas ſuſci
piunt. ſm Pap. Et declinatᷣ hec ibex. hꝰ
ibicl. ⁊ cor. bi. in obliquis. Uñ Job. xxxix
Nunq̄d noſti tps partus ibicuꝫ in petris.
Unde. Cornua fert ibex. Job teſtis ⁊ ibi/
cis inde.
Jbis. bis. vel ibidis. f. t. eſt ciconia. ſ. auis i
munda. qz nunq̄ ꝓiicit ſe ad volandū niſi
ꝑus potet aquā. qz roſtro poſteriora pur/
gat Et qz auis eſt immūda. ideo Ouidius
vocauit ibi aduſarium ſuū ⁊ corriualem q̄
cū vxore ſua mechabatᷣ. ⁊ librū quē in euꝫ
ſcripſit ſic intitulauit. Ouidius in ibim. i.
ꝯtra ibim. Uñ ſic dicit. Jbidis interea tu
q̄ꝫ nomen habe.
Jbix. cis. f. t. auis eſt aq̄tica ſpētibꝰ inimica
vt dicit Glo. ſup illud Eſa. xxxiiij. Poſſi/
debūt eū onocrotalus ⁊ eritiꝰ. ⁊ ibix. Jtez
Jſid. etymol. xij. Jbices aues meridiana
plaga vocat. q̄ nili fluenta inhabitāt. Uñ.
Jbix ibicis auis eſt niliqꝫ fluentl Et ꝓdu.
penultimam gti.

J ante C

Jcarꝰ. ri. fuit filius Dedali. Jñ icariꝰ. a. ū.
Et hinc mare dictū eſt icariū in q̄ ſbmerſus
eſt. Et hec icaria. rie. inſula iuxta quā ſub
merſus eſt.
Jchthyophagꝰ. ga. gū. i. piſces comedens.
⁊ dr ab ichthyus qd eſt piſcl. ⁊ phagin qd
eſt comedere. Jñ ichthyophagi ſunt q̄dā
populi. qz venando in mari valeāt. ⁊ piſci-
bus tm alantur.
Jchthyus. thyi. q̄dam piſcis eſt
Jcon eſt ꝑſonaꝝ intᷣ ſe vel eoꝝ q̄ ꝑſonis ac/
cidūt compatio. vt Uidimꝰ glām eiꝰ. glo/
riam quaſi vnigeniti a patre.
Jcon. conis. ⁊ hec iconia. nie. ⁊ hec Jcona
ne. i. imago. vel ſignum ſm Hugl.
Jconomꝰ vel potius economus. pe. cor. eſt
tā pecunie q̄ꝫ frugū ⁊ oim q̄ poſſidetᷣ diſpē
ſator. Jnd economicus. ca. cū. xenofontis
pulcer liber eſt. q̄ nō gubernationem ville
ſed diſpenſationeꝫ vniuerſe domꝰ Tullio
interꝑtante deſignat.

J ante D

Jdaliū. lij. q̄dam ſilua in cypro inſula i qua
colitᷣ venꝰ. Uñ ⁊ ipa venꝰ ⁊ q̄dam terra ei
adiacēs dicta eſt idalia. lie. vel idalis. lis.
vel idis. Jñ idalius. lia. lium.
Jdea. dee. pe. acuta exemplar vel forma. et
dr ab idos qd eſt forma. Jñ h ⁊ hec idealis
⁊ h le. i. formalᷣ. imaginarius.
Jdem cōponitᷣ ex is. ⁊ demū. q̄ſi is demū. h
ē itez is. ⁊ eiꝰ femininū eſt eadē. ⁊ neutruꝫ
idem. j. correpta. q̄ i maſculio ꝓducitᷣ. Uñ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Neutrũ curtat idem.ſed mas ꝑducit̃ idez
Et geminat̃ cõpoſitio in neu. ge. Dicim⁹
eñ idemtidẽ.i.idem ⁊ idem.
Idida.dę.pe.coꝛ.nomen eſt Salomonis.⁊
interp̃tat̃ dilectus dñi ꝓpter deũ. vł ama=
bilis dñi ꝓpter dñm.
Idin interp̃tatur videre.
Idioma.tis.neu.ge.eſt ꝓp̃etas loquẽdi in
q̃libet lingua. ⁊ dꝛ ab idios qd̓ eſt ꝓp̃uz et
omũ.qd̓ eſt ſmo vel modulatio. Quot ei
ſunt linguę.tot ſunt ⁊ idiomata. Unuſq̃ſ/
qꝫ eñ ſuo idiomate loquit̃.
Idiopathe.thes.gręca declinatione.⁊ hęc
idiopathia.thię.i. ꝓp̃a paſſio q̃ aliũde nõ
infert̃.ſed intrinſecus naſcit̃.
Idios gręce latine dꝛ ꝓpꝛium.
Idiota.ꝯ.p.i.illiterat⁹. indoct⁹. ⁊ inſipiẽs
⁊ dꝛ ab idus qd̓ eſt diuiſio. ⁊ iota qd̓ eſt lit
tera.q̃ſi diuiſus a lr̃is. Et ꝓd̓.pe. Uñ Uir
bñ veſtitus in veſtibus eſſe ꝑitus. Credit̃
a mille q̃uis idiota ſit ille.
Idithũ interp̃tat̃ trãſiliens eos vel ſaltans
Und̓. Saltatoꝛ eſt idithum. ſed amabilis
idida conſtat.
Idolatra.tręe.pe.coꝛ.i.cultoꝛ idoloꝝ.ſ. qui
culturã quã debet impẽdere deo ſuo crea=
toꝛi impẽdit idolo. Ind̓ hęc idolatria.trię
id ẽ cultura idoloꝝ.ſ.quam idolatra idolo
impendit.
Idoliũ.lij.dꝛ locus vbi idolatrę venerãtur
⁊ colunt idolũ ſm Pap̃. Uñ.j.Coꝛi.viij.
In idolo recũbentem.⁊c̃.
Idolothitũ.ti.n.s.cõponit̃ ab idolũ ⁊ the⁹
qd̓ eſt deus.q̃ſi idolo deificatũ.i.ſacrifica/
tum.i.illud qd̓ idolo cõſecrat̃ ⁊ offert̃. Et
ſm cõpoſitionẽ penultima deberet coꝛripi
quã q̃dam ꝯſueuerant ꝑducere. Et põt di
ci ꝙ eſt ſimplex ⁊ deriuat̃ ab idolũ.⁊ ſic ꝑ
du.pe.ſicut hmõi noĩa a noibus deriuata
Uñ q̃dã. Eſt loc⁹ idoliũ qd̓ tibi dat̃ idolo=
thitũ. Unde.j.Coꝛ.viij. Idolothitũ man
ducant.
Idolũ.li.i.ſimulacrũ.qd̓ humana effigie fa
ctuz ⁊ ꝯſecratũ eſt.⁊ dꝛ ab idos qd̓ ẽ foꝛma
Idone⁹.nea.neũ.i.irrep̃henſibił.apt⁹. vti=
lis.ꝯueniẽs.q̃ſi cõfoꝛmis cuilibet. ⁊ dꝛ ab
idos.qd̓ eſt foꝛma. Iñ idoneitas.tatꝭ.id ẽ
ꝯuenientia.aptitudo. vtilitas.
Idos gręce latine dꝛ foꝛma. Inde hęc idea.
ideę.i.foꝛmalis.
Idumęa.męę.q̃dã regio indię. Iñ idume⁹
męa.meũ.pe.acuta. Et interp̃tat̃ rufa vel
rubea.ſeu terrena.aut ſanguinea.
Idus.iduũ.idibus.f.ge.q̃rtę decli.pł'is nu
meri.i.diuiſio. Uñ q̃daz dies mẽſis dict⁹
eſt idus q̃ſi diuiſio.qꝛ tunc diuidebãt̃ a nũ
dinis. q̃ durabant a nonis vſqꝫ ad id⁹. Uł
qꝛ tunc diuidit̃ mẽſis.nõ qꝛ in idib⁹ ſit me
dietas cuiuſlibet mẽſiſ.ſed qꝛ in idibus eſt
diuiſio menſis q̃tum ad appellationẽ die
rum. Ab idibus eñ mẽſis nõ cõputat̃ niſi
ꝑ kalendas ſequentis menſis.

I ante E

Iecur.oꝛꝭ.i.epar.ſiue ficatũ.⁊ dꝛ iecur q̃ſi ia
pyr.qꝛ ignis ibi iaceat.⁊ ibi habeat ſedem
q̃ in cerebꝛũ ſubuolat.⁊ inde ad oculos et
ad alia mẽbꝛa diffundit̃.⁊ caloꝛe ſuo ſuccũ
ex cibo tractum ꝟtit in ſanguinẽ. Et nõ ꝙ
antiq̃ dicebant h̓ iecoꝛ.oꝛis.vel iecus.oꝛis
ꝓ quo nos dicimus h̓ iecur.oꝛis. Et conſi
ſtit in iecoꝛe concupiſcentia. Sicut eñ coꝛ
de ſapimus.ita iecoꝛe amamus.⁊ coꝛ. pe.
in gtõ. Unde. Splẽ ridere facit cogit ama
re iecur.
Ieiuniũ.nij.dꝛ quoddã inteſtinum tenue ſẽ
per vacuũ. Iñ dꝛ ieiuniũ.qꝛ ſui inedia vi/
ſcera vacua ⁊ exinanita exiſtunt. Et eſt ie=
iuniũ parſimonia victus ⁊ abſtinẽtia cibo
rum. Qñ aũt ieiunia q̃ttuoꝛ tempib⁹ anni
agant̃ his ꝟſibus habet̃. Uult crux lucia.
cinis.chariſmata dia. Q̃ det vota pia.q̃r/
ta ſequens feria.
Iepte interp̃tat̃ aperiẽs vel apertus.
Ieſſe interp̃tat̃ in ſole ſacrificiũ. vł incẽſum
vł incendẽs ſiue incendiũ. ⁊ fuit pr̃ dauid
Ieſus hebꝛaice gręce ſoter.latie aũt ſaluta=
ris ſiue ſaluatoꝛ interp̃tat̃. qꝛ cũctꝭ gẽtib⁹
ſalutifer venit.
Ietro.cognitoꝛ veritatis interp̃tat̃.

I ante G

Ignarus.ra.rũ.i.inſcius.rudis. ⁊ dꝛ ab in
⁊ narus. vel ab in ⁊ naris. Et q̃ ignoꝛat.et
q̃ ignoꝛat̃ ſic appellat̃. Et dꝛ ꝓp̃e ignar⁹ q̃
eſt oblitus ⁊ ꝑdidit memoriã. q̃ſi ſine nari
bus. Olfeciſſe eñ veteres ſciſſe dicebant.
Et nõ ꝙ g.apponit̃ huic nomi gnarus per
ꝓthesim.⁊ oibus ab eo deriuatꝭ. Quidam
tñ dicũt ꝙ ſit ibi naturalit̃. ⁊ in cõpoſitiõe
n. nõ trãſit in g.ſed ſubtrahit̃. Et ꝑdu.pe.
Unde q̃dam. Pandit ⁊ ignaris q̃ſtio cer/
ta frequens.
Ignauus.ua.uũ.i.inefficax.piger.inſipiẽs
ſtult⁹. Iñ ignauia.uię.i.pigritia.tarditas
ſtulticia.⁊ eſt coꝛpoꝛis.
Ignearius.ria.riũ.i.ignem ꝯtinẽs. Ind̓ h̓
ignearium.rij.i.focarium.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Igneꝰ.nea.neū.i.ad ignē ptinēs vl' de igne exñs. vel reſplendens. vel ardens. ꝛ dr ab ignis. Inde igneolus.la.lū.pe.cor. Unde Prudentiꝰ in libro hymnoꝝ. Vigor igneolus non vritur.

Ignibulū.li.i.thuribulū. ꝛ dr ab igne

Ignicremꝰ.ma.mū.pe cor.i. igne crematꝰ. vel igne cremans.

Igniculus.li.dimi.i.paruus.ignis.

Ignis.nis.m.t.dr ab in ꝛ gigno. quaſi non gignēs.qꝛ nihil ab eo gigni pōt.ſz cōſumit cūcta q̄ rapit. ꝛ eſt ꝓpe ignis ipſa flamma. Qd aūt fouet ignem focus eſt. Et ſūt tres ſpecies ignis.ſ.lux. flamma.carbo. Et nō ꝙ ignis in ſua ſphera non lucet. qꝛ ſic tegeret corpora celeſtia.

Igniti ſpentes in Numeri dicebant. quia minimi ꝛ veloces erāt ad modū ſcitillarū. Vel qꝛ tactu veneno inflammabāt vſqꝫ ad tumorem ꝛ ruborez igneum. ita dicitur in hiſtorijs.

Igniuomus.ma.mū.pe.cor.i.ignē vomēs ꝛ dr ab ignis ꝛ vomo.mis.

Ignobil'.ꝯ.t.ꝛ h le.i.nō nobil'.obſcurus.cōtemptus.q̄ fere nō cognoſcit. cuiꝰ ꝛ nomē ꝛ genus ignorat.

Ignominia.nię.i.infamia.q̄ſi cōtra nomē. Sed ignominia imponit ptāte alicuiꝰ Sz infamia fit multoꝝ ꝯſentiente ſmōe. Ind ignominioſus.ſa.ſuz.i.infamis. vitupatꝰ. Et vt dicit Iſid. in. v. etymo. octo penarū genera in legibus cōtineri Tullius ſcribit ſcz damnū. vincula. verbera. talionez. ignominiam. exiliū. ſuitutē. ꝛ mortē. Inuenit etiā ignominiū.nij. vt dic Pap. Ignominium dictū.eo ꝙ deſinat habere nomen is q̄ in aliquo crimine dephenditur. quaſi ſine nomine.

Ignorās.antis.ois ge.dr neſciēs.negligēs obliuioſus. In ignorātia.i.obliuio.negligentia.ignauia.

Ignotꝰ.ta.tū.i.obſcurus.nulli notꝰ. ignobilis.incertus

I ante L

Ile.ilis.tertię decli. ꝛ in ſingulari ꝛ in plali vel tm plis numeri. Un Alexander. Ilia declinat tibi tertia ſed nō niſi plura. ꝛ ſunt Ilia inteſtina parua ꝛ rotunda circa reneſ animaliū. Et dicunt ab ilios qd eſt obuoluere. qꝛ nos ibi obuoluimꝰ. Un Lucanus in.iiij. Alligat ꝛ medium cōpreſſis ilibus artat. Et ſm quoſdam cōponit exilis quaſi extra ilia.

Ilex.cis.f.t.eſt q̄daz arbor glandifera ꝛ dr ilix q̄ſi elex. ab eligēdo ſiue eligo.gis. quia huius arboris fructum pmū hoies elegerūt. ꝛ ſcribit p vnū l. ꝛ pd. pmā. Un in aurora dr. Tres iuuenes vidit ſtātes inde ſub ilice mambre. Inde iliceꝰ.cea.ceuz.i.de ilice exñs. vel ad ilicem ptinens

Ileos grece latine dr obuoluere. Ind ilios vel ilion obuolutio. ꝛ dr dolor inteſtinorū qꝛ inteſtina ſepe p dolore obuoluunt. In iliacꝰ.ca.cū.q̄ talē infirmitatez patit. hi ꝛ torminoſi dicunt. ob inteſtinoꝝ tormenta

Ilus fuit q̄daz rex troianus. Un Troia dicta eſt ilium. Et nō ꝙ troia dicta eſt regio aſię. Iliū vero eſt ciuitas troie. Qñqꝫ tamē troia accipit p illa ciuitate. ꝛ tunc iliū accipitur p quadam eminentiſſima turri illius ciuitatis. Et inde inuenit h ilion indecli. ꝛ h iliuz.ilij. ꝛ h ilios ilioꝝ. ꝛ hinc pōt dici h ilius.ilij. In h ꝛ hęc ilienſis ꝛ h ſe. Et iliacus.ca.cū.i.troianus. ꝛ h iliades.dis.troianus. ꝛ ſubtracta de. ſyllaba dr ilias.dis. femina troiana.

Illecebra.brę.f.p.i.carnal' delectatio q̄ hominem illicit. licet ꝛ p alia delectatione inueniat. In illecebroſus.ſa.ſum.i.delectabil' illecebris plenꝰ.fallax.inſidioſus. Ind illecebroſitas.tatis.

Illectus.ta.tū.i.illaqueatus.ſeductus.in licio poſitus. Un Iacobi.j.dr. Abſtractꝰ ꝛ illectus ꝛc̄.

Illepidus.da.dū.i.inſuauis.inſipidus.

Ilex.cis.ois.ge.q̄ ducit aliquem in fraudē Qd etiā abſolute p fraudulento dr ꝛ deceptore. Unde Plautus. Eſca eſt meretrix ꝛ pectus ilex.

Illibatus.ta.tū.i.intactus.

Illiberal'.lis.ꝯ.t.ꝛ h le.i.non liberal'.

Illicitus.ta.tū.i.non licitus.

Illiria.rię.f.p.regio eſt iuxta mare adriaticum q̄ dr ſchlauonia. In illiris.dis. ꝛ illiricꝰ.ca.cū.pe.cor. Un Rho.xv. Uſqꝫ ad illiricū ꝛc̄. Et illiris dr idē qd illiria. ꝛ hęc illirica.cę.herba q̄dā q̄ in illiria abundat.

Illiteratus.ta.tū.i.ſine lr̄is.non litteratus idiota.

Illotus.ta.tū.pe.pd.i.non lotus.immūdꝰ

Illunis.nis.ꝯ.t.ꝛ h ne.i.ſine luna l' obſcurꝰ

Illuſtris.ſtris.ꝯ.t.ꝛ h ſtre.i.pclarꝰ.pſpicuꝰ nobil'.qui valde illuſtrat.

Illuuies illuuiei.f.g.dr ſqualor. vl' immundicia.morbus vel ſordes. ꝛ dr ab illuo.is. qd eſt maculare.qꝛ deturpat ꝛ maculat rē in q̄ eſt. Un Uirgiliꝰ.ęnei.iij. Reſpicimꝰ

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

dira illuuies ſimmiſſaq; barba. Et Deute.
xxviij. Sup filij ⁊ filię carnib⁹. ⁊ illuuie ſc/
cundinaꝝ. i. ſup illuuioſis ⁊ putridis ſecū
dinis. vt fiat Endiadis.

I ante M

Imaginatio. onis. f. t. vis aię. q̄ q̄s cōphen
dit formas cū materia re abſente. Sed hoc
aut eſt recordationis. aut imitationis. aut
cōfictiōis. Recordatiōis cū rem imagina/
mur. q̄ p̄us fuit ſubiecta nr̄o ſenſui. Imita
tionis cū rem ſilem nō eandē. Confictiōis
qñ ꝯformam⁹ aliq̄d in mēte qd̄ in rerū nu=
mero natura nō patiꝶ inueniri. vt chimerā
ex capite leonis. pectore hois. ventre aſini
cauda ſpentis. Prima imaginatio nobis
cōis eſt cū beluis. ſecūda ⁊ t'tia ē ṗp̄a hoīſ

Imago. gis. f. g. rep̄ſentatio alicui⁹ rei. ⁊ dr̄
ab imitor. aris. q̄ſi imitago. q̄z imitaꝶ rē cui⁹
eſt in corpalibus liniamentis ⁊ diſpoſitōe
partiū. Jñ imaginarius. ria. riū. qd̄ ptinet
ad imaginem. vel qd̄ pcipiꝶ vmbratiliter
⁊ quadam imaginatione.

Imbecillus. la. lū. ⁊ h̄ ⁊ hęc imbecill'. ⁊ h̄ le.
in eodem ſenſu. i. ſine baculo. i. ſuſtētamen
to viriū. i. debil'. fragilis.

Imbellia. lię. i. debilitas. fragilitas

Imbellis. lis. ꝯ. t. ⁊ h̄ le. i. eneruis. fragilis.
debilis.

Imber. bris. m. t. pluuię vis repentina. ad
nubes vel pluuiā ptinens. ſic dict⁹. q̄z t'rā
inebriet ad germinandum.

Imbriciū. cij. n. s. p qd̄ aq̄ eliciꝶ. ſ. lauariuꝫ.
fluariū. vel cannal'. qd̄ aliꝶ dr̄ imbrex. ci. et
cor. pe. gti. Vñ Prudentius Imbricibus
ruptis vndanti deſup auxi. Imbrices etiā
dicunꝶ tegulę. q̄z capiunt imbres.

Imbriculus. li. dimi. i. paruus imber

Imbric⁹. ca. cū. pe. cor. ⁊ imbricoſus. ſa. ſū.
id eſt pluuioſus. ⁊ dr̄ ab imber.

Imbulus. buli. m. gc. pe. cor. portic⁹ lata et
ſpacioſa. Et dr̄ imbulus. q̄ſi inambul' loc⁹
ad ambulandū ſpatioſus. ſm Hugi. Pa/
pias v̄o dicit. Imbuli dicti. vel q̄z ſub vo=
lumine ſunt. vel q̄z ſub his ambulam⁹ Sūt
eīm plateaꝝ porticus.

Imeon vel imon grece dr̄ ceruix.

Imitatori⁹. ria. riū. i. dignus imitatione. vl'
q̄ aliquem imitaꝶ.

Immanis. niſ. ꝯ. t. ⁊ h̄ ne. q̄ nō eſt bon⁹. ſed
crudel'. terribil'. effer⁹. ⁊ dr̄ ab in ⁊ manum.
qd̄ eſt bonū. q̄ſi ſine manu. i. bono. Scd̄m
Pap̄. Immanis dr̄ ingens. informis. hi/
ſpidus ⁊ horrēdus. Itē imanes ſunt q̄ ele

ctis cogitationib⁹ ſe extollūt. Ita exponit
Gregi. in moral'. illud Job. xxxvj. Imma
nibus abſcōdit lucem. Idem aliꝶ exponit
in manibus. vt ſint duę dictiōes. Vtrāq;
expoſitionē inuenies in moralibus.

Immaturus. ra. rū. i. nō maturus. acerb⁹.
Vñ Eſa. xviij. Añ meſſeꝫ ei tot⁹ efflorebit
⁊ immatura pfectio germiabit. Jñ hęc im
maturitas. tatis. i. nō matura. acerba. Im/
maturitas etiā dr̄ nocturnū tp̄s qd̄ non eſt
matuꝝ. i. oportunū vt aliq̄d agaꝶ vigilan=
do. quod etiam vulgo dici ſolet hora ipor
tuna.

Immemor. oris. q̄ oblit⁹ eſt. ⁊ cor. me. Vnd̄
q̄dā. Immemor accepti nō timet eſſe boni

Immemoratio. onis. f. g. i. obliuio. ingtitu
do. non recognitio. Vñ Sap̄. xiiij. Bono
rum dn̄i immemoratio.

Immitis. ꝯ. t. ⁊ h̄ te. i. non mitis

Immot⁹. ta. tū. pōt eſſe pticipiū de imoue/
or. Vel pōt eſſe nomē cōpoſitū ab in ⁊ mo
tus. q̄ſi non motus.

Immūdus. da. dū. i. impur⁹. Jñ immundi
cia. cię. i. impuritas.

Immunis. nis. ꝯ. t. ⁊ h̄ ne. i. ſine munio. id
eſt tributo. ſ. liber q̄ nulli eſt tributari⁹ Vñ
⁊ ſępe immunis dr̄ expers. alien⁹. ſine pte
Itē immunis. i. ñ munific⁹. q̄ſi ſine munio
id ē munē. Vñ in ṗūbio veteri dr̄. Immu=
nes ciues odere ſui. Itē imunis dr̄ q̄ nō fa=
cit munia. i. officio nō fungiꝶ. Eſt eīm oi ṗ/
uilegio vacuus ⁊ dono. ſ. vitioſus. piger.
ventri indulgēs. Jñ hęc immunitas. tatis.

Impar. imparis. ois. ge. i. ſine pare. non par
infimus. inęqual'.

Impatiēs. tis. ois. ge. i. nō patiens. ſine fre
no. Jñ impatienter adu̇. ⁊ hęc impatiā. tię

Impedatura. rę. f. p. dr̄ pede mēſura. vl' im
preſſio. vel inueſtigatio. Peda autē dr̄ ve=
ſtigium homis.

Impendiū. dij. n. s. ⁊ hęc ipēſa. ſę. ambo p
expēſa vel diſpēſa. Inueniꝶ etiā impēdiū
p ſtudio ⁊ ſedulitate. Jñ impēdioſus. ſa.
ſum. i. ſedul⁹. intēt⁹. ⁊ impēdioſitas. tatis.

Impenetrabile. i. inacceſſibile. ſm Pap̄.

Impenitēs. tis. ois. ge. i. nō pęnitens

Impator. toris. m. t. qd̄ dr̄ aliqñ indupator.
du. ſyllaba interpoſita cauſa metri. et tunc
oportet m mutari in n. añ d. Jnd̄ impatrix
tricis. ⁊ impatorius. ria. riū. Et h̄ imperiuꝫ
rij. i. ptāſ. iuſſio. ppetuū regnū. Jñ h̄ ⁊ hęc
impial'. ⁊ h̄ le. ⁊ impioſus. ſa. ſuꝫ. i. alt⁹. no
bilis ⁊ autenticus. imperio ⁊ ptāte ⁊ digni
tate plenus. Jnde imperioſe. rioſius. ſime

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

adū. Et hec imperioſitas.tatꝭ.i.maieſtas.
Imperitus.ta.tū.i.nō perit⁹.nō inſtruct⁹. non doctus. Jn̄ imperitia.tie.
Impers.impertꝭ.i.expers.ſine pte Vn̄ am broſius ſup Egeſippū. Veſtro prelio oēs implicabunt.nec erit noſtra vlla regio ve ſtri impers decoris.
Impetigo.gis.f.t.i.ſicca ſcabies pueniens cū aſperitate ꝛ rotūditate forme. Jn̄ impe tiginoſus.ſa.ſum.i.ſcabioſus. Jn̄ hec im/ petiginoſitas.tatis.i.ſcabioſitas.
Impetus.tus.tui. ꝛ h impes.tꝭ.in eodē ſen ſu.animi feruor.incurſus.impſſio. Jn̄ ipe tuoſus.a.ū.i.furibūd⁹.cū ipetu oia faciēs
Impiger.gra.grū.pe.cor.i.nō piger.
Impius.a.ū.q̄ ſine pietate eſt. Et ponit p infideli.iniquo.qꝛ nō eſt equ⁹.ſed inegl̄is. ꝛ prauis operib⁹ maculat⁹.ꝛ omis impius eſt iniquus.ſed nō ecōuerſo.
Implumis.con.t.ꝛ h me.i.ſine pluma.ſine barba.ꝛ pd̄.plu. Vn̄ Ouid. Implumes calue puer cetuſq̄ fuerunt.
Impluuiū.uij.i.lauariū.guttatoriuꝫ.p qd̄ decidit pluuia in domū.
Impolitus.ta.tū.dr̄ inornatus.nō compla natus.non ſculptus.
Impomentū.ti.n.s.eſt id qd̄ extremi⁹ i ce/ na ponit.ſicut ſunt nuces ꝛ poma
Imporcitor.oris.maſ.ge.q̄ porcas facit.id eſt ſulcos in agro. Nō porca dr̄ terra emi/ nens inter duos ſulcos.
Importunus.na.nū.i.infeſtus.pteru⁹.in= quietus.ꝛ dr̄ ab in ꝛ portunus.qꝛ nō habꝫ portū.i.q̄etem ſine oportuno. Vn̄ Impor tuni dicunt q̄ in naufragium cito ferūtur. Jn̄ hec importunitas.tatꝭ.i.infeſtatio.in/ quietudo.
Importuoſus.ſa.ſum.loc⁹ vacu⁹ portub⁹. Inde hec importuoſitas.tatis.
Impos.tis.cōis.ge.i.impotēs q̄ votū ſuū ad effectū deducere nō pōt.puſillanimis
Impoſtor.oris.m.t.i.deceptor q̄ male agit Jn̄ impoſtorius.ria.riū.i deceptori⁹.ria. riū. Et impoſtus.ta.tum.in eodem ſenſu. ſcꝫ deceptori⁹.malus pūſus. Vn̄ Statius thebaidos. Mens cunctis impoſta maet Et hec Impoſtura.re.i. deceptio.dolus. Unde. Decipit impoſtor.dolus impoſtu/ ra vocatur.
Imprecatio.onis.f.t.dr̄ optatio mali
Improbus.ba.bū.i.nō pbus.vꝛ̄ inſatiabil importun⁹.pſeuerās. Vn̄. Labor im pb⁹ oia vincit. Et dr̄ improbus. q̄ſi inſtās phi benti.ꝛ eſt etymo. Vn̄ in Grecismo. Jm p

bus eſt aliq̄s vbis factiſq̄ pteruus. Jnd improbulus.la.lū.pe.cor.i. aliquantuluꝫ improbus.
Improperiū.rij.n.s.i.pnitiū.dedec⁹.iniu ria.deriſio. Vn̄ in pſal. Im pperia im ppe rantium tibi ceciderunt ſup me.
Improuiſus.ſa.ſum.i.nō puiſus.ꝛ dr̄ ab i ꝛ puiſus. Et eſt im puiſum qd̄ nō puidet ſed ſubito accidit qd̄ fit.
Imprudēs.tis.ois.ge.i.nō prudēs.vꝛ̄ val= de prudēs.in quo ſenſu raro inuenit. Vn̄ Virgilius in georgi. Nunq̄ imprudētib⁹ imber offuit.
Impubes vel impuber.vꝛ̄ impubis.beris. id eſt puer q̄ nondū hꝫ barbā.vel q̄ nondū generare poteſt.
Impudens.dentꝭ.i.nō pudens.nō verecū= dus.cui pudor ꝛ pudicitia pcul eſt. Unde Daniel.viij. Cōſurget rex impudēs facie. Et cor.pu. Vn̄ Ouid.de arte. Si doct⁹ vi deare rudi petulans ve pudenti.
Impudicus.ca.cū.i.adult.obſcen⁹.libidi/ noſus corruptor.ꝛ dr̄ ab in ꝛ pudic⁹. Qui dam tn̄ dicunt q̄ cōponat ab in ꝛ podice. quia podicem.i fetorem dicit q̄ turpitudi nem infert.
Impulſus.ſa.ſum.i.valō pulſus.vꝛ̄ intus pulſus.ꝛ dr̄ ab ipello.lis.ꝛ h ipulſus.ſus.
Impunis.nis.ꝯ.t.ꝛ h ne.ꝛ impun⁹.na.nū in eodem ſenſu.i.nō punit⁹.ſine pena. Et q̄nq̄ impunis dr̄ immunis. Jn̄ ipune ꝛ im punit.adū. Et hec impunitas.tatꝭ. Et eſt i pune ſine pena.liber.ſine vindicta.vt Im pune non cedit.i.non hꝫ ſucceſſum.vꝛ̄ non accidit ſine pena.
Impunitus.a.ū.i.nō punit⁹ q̄ penā euaſit
Impurus.ra.rū.i.nō purus.coinquinat⁹. pollutus.turpis.fedus.
Imus.ima.imū.i.depreſſus.infimus.

J ante N

Inacceſſus.ſus.ſui.locus quo non accedit
Inaffabil.lis.ꝯ.t.ꝛ h le.i.inſuauis ꝛ auſte= rus ad loquendum.
Inanis.nis.ꝯ.t.ꝛ h ne.dr̄ ab in ꝛ van⁹. q̄ſi inuanus.i.valde van⁹.ꝛ vim nullā habēs Jn̄ inanitas.tatis. Et inanio.nis.niui.i.i= anem facere.adnihilare.euacuare.depme re. Et pd̄.a. Vn̄ Cato. Hoc faciunt ſtulti. quos gl̄a vexat inanis.
Inauris.ris.i.anulus q̄ in aure pforata ge ſtatur. Item inaures dicūt philateria ido lor.ſicut dicit glo.ſup Geñ.xxv.
Incātator.orꝭ.q̄ artē incātādi vbis peragit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Incaſtratura.re.f.p.dr incauatura lignoꝝ
p quã mutuo ſibi copulant̃.ſicut ptz in ex=
tremitatibus aſſeꝝ ꝯtinuatorũ. ⁊ dr Inca
ſtraturo.q: in ea.q̃ſi in caſtro vniũt̃ ligna.
⁊ muniunt̃.

Incauſtum.vide ſupra encauſtum

Incenat⁹.a.ũ.i.nõ cenat⁹.Vñ Daniel̃.vj.
Et abijt rex i domũ ſuã ⁊ dormiuit icenat⁹

Incendiari⁹ eſt q̃ ob inimicitiã.aut p̃t gr̃az
edes.arbores.ſiue ſegetes incendit. vt.ff.
de penis.l.capitaliũ.§.incendiarius.

Incenis.nis.ꝯ.t.⁊ h̃ ne.q̃ſi ſine cena.i.ieiu
nus.⁊ dr ab in ⁊ cena.

Incenſum.ſi.i.thus vl̃ dr holocauſtum.eo
ꝙ ab igne cõburat̃ ⁊ ꝯſumat̃ dũ offertur.
⁊ dr ab incendo.dis.

Incentiu⁹.ua.uũ.⁊ h̃ incentiuũ.ui.qđ incẽ
dit.vt eſtus libidinis.deſiderium carnis.
ſtimulus irritamentũ.⁊ ꝓdu.pe.

Incentor.oris.ſm Iſid.dr ab eo ꝙ incẽdat
atqꝫ inflãmet.Et addit.Incentor eſt q̃ pra
ua ſuggeſtione cor alioꝝ ſuccendit.⁊ ꝑſua=
dendo inflammat.

Incert⁹.ta.tũ.i.dubi⁹.nõ cert⁹.obſcurus

Inceſſus.ſus.ſui.i.itio.⁊ dr ab incedo dis.

Inceſtus.ta.tũ.q̃i incaſt⁹.q̃ cũ moniali con
ſanguinea vel v̾gine ꝯcũbit.Iñ h̃ inceſtũ.
ti.Et inceſtus.tus.tui.tal̃ coitus illicitus.

Inceſtuoſus dr q̃ cognatã vel affinẽ vl̃ etiã
ſanctimonialez nefario amore vl̃ coitu vio
lat ſeu maculat.ſiue in matrimonio.ſiue ſi
ne matrimonio.

Incinctus.ta.tũ.i.nõ cinctus.Itẽ incincta
te.f.g.i.p̃gnans.q̃ſi ſine cinctu.q: pręcigi
fortiter vterus nõ ꝑmittit.

Incircũſcriptus.ta.tũ.i.termino carens.q̃
circũcludi neq̃t.

Inciſiuus.ua.uũ.i.nõ in tpe ſectus.vl̃ im/
maturus.vel ſupfluus.Vñ Orati⁹ i odis
Vt gaudet inciſiua decerpẽs pira.Et hoc
inciſiuũ.ui.ſubſtãtiue põt dici ſupfluũ il/
lud qđ incidit̃ de aliqua materia

Incitamentũ.ti.i.inflãmatio.ꝓuocamẽtũ.

Inciti dicunt̃ calculi q̃ in ludo ſcaquoꝝ oio
moueri nõ poſſunt.Iñ ⁊ hoies egẽtes inci
ti vocant̃ q̃bus ſpes vltra ꝓcedendi.i.ꝓfi
ciendi nulla reſtat.

Inclemẽs.tis.ois ge.i.inexorabil̃.crudelis
immiſicors.impi⁹.Iñ inclemẽtia.tię.⁊ ꝓ
du.cle.Vñ i Aurora.Donec honoret eas
ſummi clementia regis.

Inclyt⁹.ta.tũ.i.glorioſus.inuict⁹.illuſtris

Incluſor.orꝭ.m.t.⁊ h̃ incluſorius.rij.dr ille
q̃ vicinoꝝ claudit pecora ꝓ forefacto.ſm
Hugꝭ.Incluſor etiã põt dici q̃ aliq̃d inclu
dit.ſicut aurifaber q̃ includit gemmam in
anulo.⁊ ꝓđ.pe.tam in ntõ q̃z in gtõ.

Incola le.ꝯ.p.pe.cor.dr q̃ in aliquã regio/
nem domiciliũ ꝯtulit vel contrahit.quaſi
ſedez ibi poſiturus vel mãſionẽ.ita ꝙ trãſ
actis decẽ annis domiciliũ retinuit.licz eti
am cauſa ſtudij ibidez ſteterit.vt.ff.de v̇.
ſig.l.pupill⁹.⁊.l.incola.vel q̃ ꝓṗam terrã
colit.Itẽ incola.i.aduentici⁹.Incola eniz
nõ indigenã ſed aduenã deſig̃t.

Incolatus.tus.tui.i.inhabitatio vl̃ mãſio
Vñ ꝓpheta.Heu mihi q: incolat⁹ me⁹ ꝓ=
longatus eſt.i.inhabitatio.peregrinatio.
manſio.

Incolumis.mis.ꝯ.t.⁊ h̃ me.idẽ eſt qđ colu
mis.Et ẽ ibi in nõ ṗuatiuũ.ſz intẽtiuũ.q̃ſi
valde erect⁹.fortis.ſtabil̃.alacer.Inđ hęc
incolumitas.tatis.i.ſanitas.alacritudo.

Incõmodũ.dij.i.diſpendiũ.damnum.

Incõmutabil̃.lis.ꝯ.t.⁊ h̃ le.i.nõ mutabilis
vt deus q̃ ſp idẽ ꝑmanet nec mutat̃.

Incõpetẽs.entꝭ ois.ge.i.inconueniẽs.Iñ
hęc incompetẽtia.i.incõuenientia

Incõplexus.xa.xũ.i.nõ cõplexus.Vnđ a
dialecticis termin⁹ cõplexus dr q̃ cõſtat ex
plurib⁹ dictionib⁹.vt homo alb⁹.Termi=
nus v̾o incõplexus dr ille q̃ vnica dictione
ꝯtentus eſt.vt hõ.

Incõcinnus.na.nũ.i.incõgruus.nlli ꝯcorꝭ
in q̃ diſcordant mores int̃ ſe ⁊ ab alijs.Iñ
inconcinnitas.tatis.

Incõditus.ta.tũ.i.incõpoſit⁹.inordinat⁹.
impolitus rudis.

Incõiugus.ga.gũ.i.diſſimil̃.non eiuſdem
ꝯiugij.⁊ dr ab in ⁊ cõiugus.

Incõſultus.ta.tũ.dr ab eo ꝙ nõ accipiat cõ
ſilium.⁊ dr ab in ⁊ cõſultus.

Incõſutil̃.lis.ꝯ.t.⁊ h̃ le.i.cũ paucꝭ ſuturis.
⁊ cor.pe.Vñ Ioãnis.xix.Erat aũt tunica
incõſutil̃.i.cũ paucꝭ ſuturis.vt eſſz minorꝭ
ſumpt⁹.Paupes em̃ ſolent q̃to min⁹ pñt
pannos diuidere.⁊ paucaſ ꝑtes facere.vt
fortiora ſint indumẽta ⁊ minoris ſumpt⁹.
Quidam vero ſic exponũt.Inconſutil̃.i.
ſine ſutura acus.ſed reticulato opere facta
⁊ ideo apte ſcindi non poterat.Sed nõ eſt
veriſimile.ꝙ iſta tunica tantę eſſet artꝭ.cũ
chriſtus paup eſſet ⁊ ſummę humil̃.

Incontaminatus.ta.tum.id eſt impollut⁹.
incorruptus.non deturpatus.non conta=
minatus.

Incõtinẽs.tis.ois.ge.i.nõ ꝯtinens.Inde
hęc incontinentia.tię.i.non continentia.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Incuba.bę.ꝯ.ge.pe.cor.ꝗ vel ꝗ̄ ſꝑ incūbit vel incubat.

Incubi vel incubones.idē ꝙ piloſi.quidaꝫ demones ſunt ꝗ aſſumūt corꝑa ad opprimendas mulieres vel ſupponētes ſe viris qꝛ ſunt ſpūs multum luxurioſi.

Incudineus.nea.neū.qđ ꝑtinet ad incudē

Incunabula ſunt infantis p̄mordia

Incuria.rię.f.p.i.negligētia.ab eo ꝙ curę nō ſit ſcḋm Pap̄.

Incurioſus.a.ū.ꝗ ē ſine cura ⁊ ſollicitudīe

Incus.dis.dꝛ inſtrm̄ ferreū ſuꝑ qđ fabricatur.⁊ dꝛ ab in ⁊ cudo.is.qꝛ in ea cudit̄ aliq̄d.i.feriendo ꝓducit̄.Ueteres em̄ nō incudē.ſed intudē vocabāt.qꝛ in ea metallū tundat̄.i.tendat̄.Uñ intudis dꝛ malleus a tundēdo.i.tendendo.

Indago.ginis.f.t.i.inueſtigatio.inq̄ſitio.

Indecor.oris.i.inhonorꝰ.vide ſupra decor

Indefeſſus.ſa.ſū.i.infatigabil̄ vl̄ indeficiēſ

Indemnis.nis.ꝯ.t.⁊ h̄ ne.i.ſine damno vl̄ damnatiōe.ſ.nō damnatus.Uñ proſper.
Indemnis ꝓꝓum ſuat ſapientia cenſum.

Indemutabil̄.ꝯ.t.⁊ h̄ le.i.incōmutabil̄.

Indeptus.ta.tum.i.acq̄ſitus.

Indetonſus.ſa.ſum.i.non detonſus.

Index.cis.oīs.ge.ꝗ indicat.Jñ h̄ indiciuꝫ cij.Index etiā dꝛ penultimꝰ digitus.ſ.collateral̄ pollici.qꝛ eo indicamus.⁊ tūc ē tm̄ maſ.ge.⁊ cor.di.in gtō.

India.dię.ꝗ̄dam regio Jñ indus.da.duꝫ.⁊ indicus.ca.cū.gentile.Uñ ⁊ qđdā genꝰ coloris dictū eſt indiciū.qꝛ in indicis calamis inuenit̄ ſpuma adherēte limo.⁊ ē coloris cianci mixturā purpurei ceruleiqꝫ mirabilē reddēs.Et indicꝰ.ci.q̄dā lapis albꝰ Uñ Job.xxviij.Non ꝯferret̄ tinctꝭ indię coloribꝰ.Et nō ꝙ indię tres ab hiſtorioḡphis aſſerunt̄.Prima eſt ꝗ̄ ad ethiopiam mittit.Secunda ꝗ̄ ad medos.Tertia quę finem facit.Jn hanc ingreſſus eſt Bartholomęus apoſtolus.

Indictio.onis.eſt numerꝰ annoꝝ cōſiſtens ex tribꝰ luſtris.Eſt aūt luſtrū quinquēniū Itē indictio.i.edictio.vel annūciatio.ſiue edictū.Itē idictio ſolet appellari indictionum cyclꝰ.i.q̄ndeci annoꝝ tpus.vt patet.Q̄ñqꝫ etiā indictio appellat̄ q̄libet annus illius temporꝭ.vt p̄mus annus dicat̄ p̄ma indictio.ſecundus ſecunda.tertius tertia.⁊ ita ꝑ ſingulos annos.Sic vſqꝫ ad q̄ntuꝫ decimū annū.indictiōes veniētes rurſus ad p̄mū anni p̄ncipium reuoluunt̄.Q̄ñqꝫ etiam dicebat̄ olim indictio illud tꝑs in ꝗ ꝯſimilia tributa ꝑſoluebant̄ rhomanis.ſ.ſpaciū q̄nqꝫ annoꝝ.Et nō ꝙ indictiōes inuentę ſunt ad denotandum quo tꝑe aliq̄d actum ſit.Et inoleuit talis conſuetudo a rhomanis.⁊ talis appellationis ratio ab eis ſumpſit exordiū.Rhomani em̄ debellato orbe ⁊ ſibi tributario facto.triplicem ordinem tempoꝝ ad triplex genꝰ tributoꝝ ꝑſoluendum ꝑſcripſerūt.Erat em̄ edictuꝫ in vniūſos dictioni eoꝝ ſubditos.vt ſemper infra q̄ndecim annos auro vel argēto ęre.ferro.ſoluerent tributa.Et h̄ tali ordine.vt p̄mo q̄nquennio ſoluerent auꝝ ⁊ argentum.ad ſuſtentandā rempublicam.Et ita illi q̄nqꝫ anni dicebāt̄ p̄ma indictio.Deinde in alio quinquēnio.i.in alijs q̄nqꝫ annis ſolueret̄ ęs ⁊ hmōi metallum ad faciēdas imagines illuſtribꝰ virꝭ ꝗ ꝓmeruerāt ⁊ ad depingenda fortia facta eoꝝ vt eſſent in memoriā.Unđ finitis p̄mis q̄nqꝫ annis in p̄ncipio ſexti anni fiebat edictum.vt deinceps ſolueret̄ ęs.Et iſti q̄nqꝫ anni dicebātur ſecunda indictio.Jn tertia indictione ſoluebat̄ ferrū.ex quo fiebant arma ad debellandos hoſtes.Uñ finita ſecunda indictione.in p̄ncipio vndecimi anni fiebat edictum.vt in ill̄ q̄nqꝫ annis ſolueret̄ ferꝝ Ultra aūt numeꝝ quindeci annoꝝ nō ꝓcedebant.Et appellatum eſt h̄ tꝑs quideciꝫ annoꝝ indictio vna.vel indictionū vnꝰ cyclus.in quo plenarie mūdus expleuit.qđ a rhomanis indictum erat.Sicut aūt rhomani actiones ſuas notabiles ꝑ indictiōeſ annotauerūt.ſic eccl̄a rhomana adhuc ſpiritualia ꝑſoluens tributa.notabilia facta ꝑ indictiones conſueuit annotare.Iteꝫ indictio reperit̄ in alijs ſigtionibus a p̄dictꝭ.Unde.iij.Regꝭ.v.vbi dꝛ.Et erat indictio triginta milia viroꝝ.i.ſumma eoꝝ.quibꝰ indicebat̄.Uel ſicut exponit̄ in hiſtorijs.Indictio eſt ibi determiata hoim collectō ſicut eſt cohors vel legio.Item indictio ꝓ exactione vel pręcepto graui ⁊ intolerabili ponitur.ij.Heſdre.viij.vbi dꝛ.Nec vlla alia indictio irroget̄ ⁊c̄.Inuenitur etiā indicio caſus ablatiui huius nois indicium cij.ſed tunc corri.antepenultimam.Unde Ouidius epi.Eminet indicio prodita flāma ſuo.

Indictus.cta.ctū.i.p̄ceptū vel annūciatuꝫ Uñ.ij.Heſdre.iiij.Sꝫ nec indicto.i.nōdū imperato vel annūciato.

Indifferēs.entis.oīs.ge.i.nō differēs.ſine differētia.i.idē vl̄ ſimil̄.Jñ hęc idifferētia

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tię.i.idētitas.vel expreſſa ſimilitudo
Indigena.nę.ꝯ.p.dr̄ q̄ſi inde genitꝰ.vel q̄ſi in eo loco natꝰ in quo habitat ſm̄ Iſid̄.
Indigens.gentꝭ.ois ge.paup.egens.Ind̄ indigentia.tię.i.pauptas.egeſtas.
Indiges.getꝭ.i.deificatꝰ.Proꝑe q̄dez indigetes dicunt̄ de hoibus facti dei ⁊ imortales Et dicunt̄ indigetes ab indigeo.ꝑ contrariū.qꝛ nulliꝰ rei indigēt.Vn̄ ⁊ q̄libz dij dicūt̄ qn̄qꝫ indigetes.ſꝫ im ꝓꝑe ⁊ abuſiue.Vel indigetes dicunt̄ q̄ſi int̄ deos agētes id ē ꝯuerſantes.vel q̄ſi de die in diē agentes.i.ꝑficientes e vel q̄ſi numeꝝ dieꝝ augētes.vel quaſi inde geniti.i.ex terra Ge em̄ terra dr̄.Vel indiges apud quoſdam dicitur ab indigito.tas.Et dicebantur indigetes.indigetei.apud antiquos q̄s nomiare non audebāt.
Indigeſtus.ſta.ſtū.i.inordinatꝰ.nō cōſumptus.vel nō ꝯfectus.Ind̄ indigeſtio.onis.qn̄ cibus nō digerit̄.i.non ꝯficit̄.
Indignꝰ.na.nū.i.nō dignus.inhabilꝭ
Indiguus.a.ū.i.paup.egenus.indigens.
Indiſcretus.ta.tū.i.inſipiēs.nō facundus nō eloquēs.
Indiſertus.ta.tū.i.ineloquens.
Inditꝰ.ta.tū.i.impoſitꝰ.immiſſus.inſertꝰ.
Indiuiduus.dua.duū.qd̄ non diuidit.vel nō diuidit̄.Ind̄ indiuiduitas.tatꝭ.Et nō ꝙ indiuiduū dr̄ tribus modis.vꝭ caretia partium.vt atomꝰ.vel duritia vt adamas.vꝭ qꝛ ꝑ inferiora ſue naturę philoſophice diuidi nō pōt.vt Socrates.
Indocilꝭ.lis.ꝯ.t.⁊ h̄ le.pe.cor.i.nō docilis.q̄ nihil diſcere pōt.Sed indoctꝰ.cta.ctum dr̄ q̄ nōdum diſcit.ſed tn̄ diſcere pōt
Indoles.lis.f.t.pe.cor.q̄ſi ſine dolo.i.ętas iuuenilꝭ.ingeniū.origo.ꝓgenies ſm̄ hugꝭ.Scd̄m vo Pap̄.Indoles eſt origo.vꝭ incrementū ſobolꝭ.nobilitas generis.ꝓgenies.ꝓpago Scd̄m aūt Iſid̄.in.x.etymolo.Indoles ꝓꝑe eſt imago q̄dam vel ſignum vel initiū futurę ꝓbitatis.ſicut apparet in multis pueris.
Indomitus.ta.tū.i.inuincibilꝭ.effrenatus.impudens.
Inducię.aꝝ.ſunt ꝑtes fęderis.⁊ dr̄ ab induco.cis.quaſi inducta ocia.vel dr̄ ab in ⁊ dies.⁊ ociū.vn̄ inducię.q̄ſi in dies ocia Ind̄ induciarius.ria.riū.⁊ h̄ ⁊ hęc induciaꝭ.et h̄ le.vt hoc eſt tps induciale.i.in q̄ habentur vel debent haberi inducię.
Inductio.onis.f.t.eſt q̄dam ſpēs argumentatiōis apud logicum.Et ſm̄ h̄ ſic deſcribitur.Inductio eſt orō ꝑ quā fit ꝓgreſſio a particularibꝰ ad vniūſale.vt h̄ Sortes currit.Plato currit.⁊ ſic de ſingulꝭ.g̊ omis homo currit.
Inducla.lę.pe.cor.i.idumētū.⁊ dr̄ ab iduo
Indumen.inis.n.t.q̄cq̄d induimꝰ.Vn̄ Joſephus.in.xvij.Qn̄ ciuitatem intrabat ꝑuatis indumibus vtebat̄.Ind̄ h̄ indumentum.ti.
Induperator aliq̄n dr̄ Impator.int̄poſita du.cauſa metri.qꝛ in heroico carmie imperator ſtare nō pōt.⁊ ibi eſt epentheſis.
Induſtriꝰ.a.ū.⁊ h̄ ⁊ hęc induſtris.⁊ h̄ ſtre.ꝑ eodem dr̄.i.ſtudioſus.agilꝭ.vigilās.efficax.ꝑſeuerans.impiger.ſoilers.Ind̄ induſtrie.adū.⁊ hęc iduſtria.ſtrię.i.aſſiduitas ſtudiuz.cupiditas.ardor.auiditas.ꝑſeuerantia.ſollertia.vigilantia.
Induuię.aꝝ.pꝭis.numeri.i.indumenta.et ꝓꝑe tunicę ſ̄pentum Eędem exuuię.quia exuunt̄.ſicut induuię iduunt̄.
Inędia.dię.f.p.i.pauptas q̄ eſt in ęde.i.i re familiari.⁊ dr̄ inędia q̄ſi ſine ęſu.Vn̄ Job xviij.Inędia inuadat coſtas illiꝰ.
Ineffabilꝭ.lis.ꝯ.t.⁊ h̄ le.qd̄ q̄s nō pōt loqui vel qd̄ quis pōt loqui cū difficultate Vnd̄ ⁊ deus eſt ineffabilꝭ.nō qꝛ dici nō pōt.ſꝫ q̄a finiri ſenſu ⁊ intellectu humano nullatenꝰ pōt.Et qꝛ nihil de eo digne dici pōt.id̄ ineffabilis dr̄.Silꝛ ⁊ eadem ratiōe quoddaz nomē dei dr̄ ineffabile.
Inefficax.cis.ois.g.i.nō efficax.ſ.q̄ nō pōt deducē ad effectū qd̄ intēdit Et ſm̄ Pap̄.Inefficax.ignauus.iners.piger.
Inenarrabilꝭ.ꝯ.t.⁊ h̄ le.pe.cor.qd̄ enarrari nō pōt.vel qd̄ cum difficultate narratur
Inenodabilꝭ.ꝯ.t.⁊ h̄ le.pe.corr̄.quod ſolui nō poteſt.
Ineptiola.lę.pe.cor.dimi.i.parua ineptia.
Ineptꝰ.ta.tū.i.apto contrarius.quaſi non aptꝰ.i.ſtultꝰ ſm̄ Pap̄.Hugui.vero dicit.
Ineptus.ta.tū.i.indiſcretꝰ.q̄ acq̄rit.ſed nō habet modum in expendendo.
Inergia idē qd̄ energia.vide ſupra energia
Inerguminus.idem qd̄ energuminus.
Inermis.mis.ꝯ.t.⁊ h̄ me.⁊ Inermus.ma.mū.in eodē ſenſu.i.ſine armis.ſine viribꝰ.Vn̄ Virgilius.Tūc ſtudio effuſę matres ⁊ vulgus inermum.
Iners.tis.ois.ge.q̄ſi ſine arte.q̄ ad nihiluz faciendū vel patiendū eſt aptꝰ.Ind̄ hęc inertia.tię.i.hebetudo q̄ q̄s neſcit q̄d facere debeat ex nimia pigritia.
Inerticula.lę.f.p.i.vitis nigra.quaz gręci

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

amaranõ vocãt boni vini ⁊ lenis. Vñ ⁊ ſic dr̃. qꝛ iners in ꝑpellandis neruis habeatur
Inertic⁹. ca. cũ. i. ſ̃guis. ignarus. remiſſus.
Inexorabil̃. ꝯ. t. ⁊ h̃ le. i. non exorabil̃. infle xibil̃. implacabil̃. ⁊ immiſicors. q̃ nulli⁹ ꝓ cib⁹ flectit̃. Hinc etiã dr̃ Inexorabile odiũ inter eos eſt. i. tale qđ pacificari vl̃ exorari ad pacem non poteſt
Inexpiabil̃. ꝯ. t. ⁊ h̃ le. qđ nõ purgat̃ vl̃ qđ expiari non poteſt
Infaber. bra. brũ. i. inartificioſus. inornat⁹ Jñ Infabre adũ. i. inornate. Vñ Orati⁹ i li. ſmo. Quid ſculptum infabre q̃d fuſum durius eſſet?
Infamis. ꝯ. t. ⁊ h̃ me. i. ſine bono nomie. vl̃ malẹ famẹ. Jñ infamia q̃ſi nõ bõa fama
Infandus. da. dũ. i. execrandus. ſceleſtus. nec noiandus. q̃ſi qđ non debet nominari nec aliq̃s de eo fari. Et in eodem ſenſu dr̃ nefandus. da. dũ.
Infans. tis. ois ge. i. nõ loquẽs. ⁊ cõparatur. infans. tior. tiſſim⁹ Vñ Prudẽtius in lib. hymnoꝝ. Largite mihi carmen infantiſſimo. Dicit̃ etiã infans ꝓ puero. ⁊ tũc ẽ ge. cõis tm̃. Et eſt infans vſq; ad ſeptennium ⁊ dr̃ ĩfans. qꝛ neſciat fari. i. ñ expedite ⁊ diſtincte loqui. cum nõ habeat adhuc bñ ordinatos dentes. Inde infantia. tię. i. ętas infantis.
Infantil̃. lis. ꝯ. t. ⁊ h̃ le. i. res infantl. vl̃ ꝑtinens ad infantẽ. Jñ infantilit̃ adũ.
Infantioſus. ſa. ſum. i. plen⁹ ĩfantia. i. ĩfãtil̃
Infantul⁹. li. ⁊ infanticul⁹. li. ⁊ infantiolus li. ⁊ infantillus. li. ꝑ geminũ l. oia ꝓ paruo infante.
Infauſtus. ſta. ſtũ. i. infęlix cui fortuna nõ fauet. ſed ſꝑ eſt aduerſa ⁊ ei non ꝯtingit niſi male.
Infect⁹. cta. ctũ. i. nõ fact⁹. Vnđ dr̃. Qđ eſt ꝓ infecto haberi non põt. ⁊ dr̃ ab in ⁊ fact⁹ Vñ Virgilius. Et parit̃ facta atq; infecta canebat. Põt etiam eſſe participiũ de inficior. ce ris.
Infenſus. ſa. ſum. i. irat⁹. offenſus. cõmot⁹ moleſtus.
Inferię. aꝝ. pluralĩ numeri. ſũt ſacrificia facta inferis ꝓ mortuis. ⁊ dr̃ ab inferus. ri.
Infernas. atis. cõis ge. i. de inferno exiſtẽs vel q̃ infernũ colit. ſicut ſuꝑuas. natl. dr̃ q̃ eſt ſuꝑnus. vel q̃ colit ſuꝑna.
Infernus. ni. maſ. ge. in ſingulari. ſ; in pl̃ali neu. tm̃. hęc inferna. noꝝ. Et dr̃ infernuſ ab infra. qꝛ ſub terra dr̃ eſſe. Sicut em̃ cor eſt in medio homis. ita ⁊ infern⁹ in medio terrę credit̃ eſſe. Vel infernus dr̃ ab infero. fers. qꝛ aię reoꝝ illuc inferant̃. Jñ h̃ et hęc infernal̃. ⁊ hoc le. ⁊ infernus. na. num. id ẽ infernalis vel imus. vel inferno ſuppoſitus.
Infertum. ti. n. s. vinũ qđ altari offert̃ vl̃ libatur. ⁊ dr̃ ab in. ⁊ fertum. qđ eſt oblatio q̃dam. vel deriuat̃ tm̃ ab infero. infers.
Inferus. ri. maſ. ge. ꝓ inferno vel ꝓ deo infernali. ſ. ꝓ deo mortuoꝝ. vel ꝓ manib⁹ ſicut ſuper⁹ ꝓ deo cęleſti. vel ꝓ deo viuorũ.
Infeſſus. ſa. ſum. i. non faſſus. negans.
Infeſtus. ſti. idem eſt qđ iratus. infenſus. cõtrari⁹. moleſtus. inq̃etus. ⁊ dr̃ ab in ⁊ feſtus. q̃ſi nõ feſtus. non feſtiuus
Inficię. aꝝ. pluralĩ numeri. i. negatiões. mẽdacia.
Infidus. di. q̃ caret fide. ſed infidel̃ q̃ caret firmitate. vide ſupra in fidus.
Infimas. atis. ꝯ. t. dr̃ ab infim⁹. Et dicũtur infimates. infimi ⁊ minores in pplo Q; aũt infimi vel infimates dicũt̃ quaſi in fine poſiti. etymo. eſt.
Infimus. ma. mũ. i. im⁹. ſed differunt. Vñ i Gręciſmo dr̃. Infimus ordine ſit im⁹ at illeloco. Et ponit̃ etiã infimus ꝓ deiecto vl̃ infra poſito.
Infinitus. ta. tũ. i. nõ finitus. ſ. cuius menſura nõ habet finem.
Infinitiuus. ua. uũ. i. nõ finitiuus. Et hinc q̃daz modus ꝟbi dr̃ h̃ infinitiu⁹. ui. ⁊ h̃ infinitiuum. ui. qꝛ ꝑſonam ꝟbi nõ definit.
Infirmus. ma. mũ. i. nõ firmus q̃i ſine phormo. i. calore.
Informis. ꝯ. t. ⁊ h̃ me. i. turpis. ⁊ dr̃ ab in ⁊ forma. quaſi ſine formitate. non qꝛ oino careat forma. ſ; qꝛ careat pulcra ⁊ pręcipua forma.
Infortuniũ. nĳ. i. aduerſitas mala fortuna. infęlicitas. miſeria.
Infreniſ. ꝯ. t. ⁊ h̃ ne. ⁊ infren⁹. na. nũ. i. ſine freno. indomitus. q̃ frenis nõ regit̃
Infrequens. entl. i. nõ frequẽs. rar⁹. nõ aſſiduus. Jñ infrequentia. tię. i. raritas
Infrunitus. ta. tũ. pe. ꝓđ. idem eſt qđ infronitus. i. nõ frunitus. i. ſtult⁹. inſipiẽs. indiſcretus. ſine freno ratiõis. ⁊ dr̃ ab in et frumen qđ eſt ꝑs gutturis vbi cib⁹ ſapit. Jñ infrunit⁹ q̃ſi ſine frumine. i. ſine ſapore ſapientię. Vñ Eccl. xxiĳ. Animo infrunito ⁊ irreuerenti ne tradas me. Inuenit̃ etiaz ibidem infronito.
Infucatus. ta. tum. i. ſincerus. ſine fuco.
Infula. lę. eſt faſciola ſacerdotalis capitis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

alba in modū diadematꝭ .a ꝗ̄ vitte ab vtra-
ꝗ parte dependent .ꝗ̄ inſulā vinciāt. vn̄ et
vitte dicte ſunt qꝛ vinciant. Sꝫ inſula ple-
runqꝫ lata erat . plerūqꝫ tortilis de albo et
croco .

Infuſoriū.rij.n.s.vas in quo eſt oleum qđ
ponit̄ in lucernis. Itē infuſorium dꝛ p qđ
pijcit̄ ablutio calicis .

Ingeniculās.antꝭ.ois ge.i.genu vel genua
flectens vel inclinans.

Ingeniū.nij.eſt interioꝛ vis animi ꝗ ſepe i-
uenimꝰ ꝗ̄ ab alijs non didicimꝰ dictū qua/
ſi intus genitū.ſ.a natura. In̄ h ingeniolū
li.dimi. ⁊ ingenioſus.ſa.ſum. Et ingenio/
ſitas.tatis.i.aſtutia.calliditas.prudentia
ſubtilitas.

Ingenuus.ua.uū.i.nobilꝭ ꝗ in genere habꝫ
libertatē cū facto ſicut libertus . Vn̄ greci
ingenuos.eugenes vocāt.qꝛ ſunt boni ge-
neris. Inde hec ingenuitas.tatꝭ.i. nobili/
tas. Et coꝛ.ge. Vn̄ Ouidius de arte. De/
decet ingenuos tedia ferre ſui.

Inglorioſus.ſa.ſum.i.immemoꝛ glꝭe . vel ꝗ
eſt ſine glꝭa.i.triumphis .

Inglorꝰ.ria.rium.i.ſine glꝭa.abſqꝫ honoꝛe
Idem qđ inglorioſus. Vnde quidā . Nec
queras gloriam ⁊ non dolebis cū inglorꝰ
eris.

Ingluuies.ei.fe.g.i. voracitas . ⁊ dꝛ ab in/
glutio.tis. vel dꝛ ab in ⁊ gula. q̄ſi in gulaꝫ
veniens. In̄ ingluuioſus.ſa.ſum.i.vorax

Ingr̄tus.ta.tū.tria ſigt̄. Nam ingratꝰ.i.nō
gratus non acceptabilꝭ. Et ingratus.i.im/
memoꝛ bn̄ficij. Et ingr̄tus.i.irremuneratꝰ.
Et dꝛ ingr̄tus quaſi ſine gratia. Vn̄. Dicit̄
ingratꝰ acceptoꝛ immemoꝛ ois bn̄ficij. Et
cuiꝰ merita ſequit̄ retributio nulla. Et cui
dicendi deeſt gratia vel faciendi. In̄ grati
tudo.dinis .

Inguen.inis.neu.ge.ps coꝛpis circa pudē
da.ſic dicta.ab vnguo.gis .

Inhabilꝭ.lis.ꝯ.t.⁊ h le.i.non habilꝭ.

Inhibitoꝛ.toris.m.t.i.pedellꝰ.ꝗ ⁊ angariꝰ
⁊ exactoꝛ dꝛ. ⁊ dꝛ ab inhibeo.bes.qꝛ nimis
petendo ⁊ iniuſte ferendo inhibet homies
vel qꝛ inhibet lites inter eos.

Inhumanꝰ.na.nū.i.nō humanꝰ.ſ.effrenis
efferꝰ ⁊ crudelis. ⁊ imiſericoꝛs. In̄ Inhu-
manitas.tatis.i.feritas.crudelitas.impi-
etas. Itē inhumanꝰ pōt dici ſtudens totꝰ
deditus ſtudio.ꝗ raro ꝯuerſat̄ cū hoibus
Vn̄ Oratius. Surge ⁊ inhumane ſenium
depone camene .

Initiū.tij.n.s.et eſt initiū rei a ꝗ̄ aliꝗs inci-
pit. vt fundamentū domus. ſed p̄ncipium
v̄boꝛum eſt exoꝛdiū.

Inimicus.ci.q̄ſi nō amicꝰ. ꝯtrarius. infide
lis. In̄ h ⁊ hec inimicalꝭ. ⁊ hoc le .

Ininterp̄tabilꝭ.lis.ꝯ.t.⁊ h le. qđ interp̄tari
non pōt. vel non abile ad interpꝛetandum
Vnde Heb.v. Ininterpꝛetabilis ad dicē-
dum .

Iniquus.qua.quū.i.nō equꝰ. In̄ iniq̄tas.
tatꝭ. Et coꝛ.p̄mam. Vnde Pamphilꝰ Sp
iniquoꝝ ſcelus impedit acta bonoꝝ .

Initus.ta.tum.pe.coꝛ.i.inceptus .

Iniurꝰ.ria.riū.i.toꝛtuoſus.nō h̄ńs ius. ⁊
dꝛ ab in ⁊ ius.quaſi ſine iure. In̄ hec iniu-
ria.rie.i.iniuſticia.q̄ſi ſine iure vꝭ ꝯtra ius
qn̄.ſ.fit aliq̄d contra oꝛdinem iuris. In̄ in
iurioſus.ſa.ſum.i.cōuiciatoꝛ.inſectatoꝛ.i-
iurius.vel potius ille ꝗ patit̄ iniuriam ab
aliq̄. Inde iniurioſitas. tatis .

Iniunx.iugis.ꝯ.t.dꝛ ab in ⁊ iugū . Et ſunt
iniuges boues nondū iugo coniūcti . Idē
dicunt̄ ſeiuges.quaſi ſeoꝛſum a iugo. Vn̄
in Grecismo dꝛ. Bos nondum domitus a
multis dꝛ iniunx.

Innocens.tis.ois ge.i. nulli nocens

Innocuꝰ.cua.cuū.i.innocēs. ⁊ cui n̄ nocet̄

Innoxius.xia.xiū.q̄ſi ſine noxa . Innoxiꝰ
p̄pe dꝛ cui quiſqꝫ nō nocere nouit. nec ipſe
alij.

Innuba.be.i.innupta ꝗ̄ adhuc nulli nupſit
⁊ ꝗ̄ adhuc vultum ſuum non velat. Et coꝛ
ri.nu.ſicut ꝓnuba.licet nubo.bis.ꝓducat
eam.

Inofficioſum teſtamentū dꝛ. qđ factum eſt
ꝯtra officiū pietatꝭ. vt.l.ij.ff.đ inoffi. teſta.
quo.ſ.extraneus heres inſcribit̄.alias in-
ſtituit̄. Idem ſi nō extranꝰ. Filiꝰ v̄o pꝛo-
p̄us aut p̄terit̄ .aut iniq̄ exheredat̄.hoc eſt
qn̄ pr̄ vel mat̄ fecit teſtamentū . Idē ſi filiꝰ
in teſtamento pr̄em ſine cauſa exheredat .
Etiā ſi frat̄ fratrē exheredat tribꝰ pſonis i
ſtitutis in duobus caſibus Item officium
inter patrem ⁊ filium dꝛ pietas. Inter pa/
tronum ⁊ libertuꝫ dꝛ obſequium. Int̄ deū
⁊ hominem religio. Inter hominem ⁊ ho
mineꝫ ſtat in nomine generali. vt qđ debꝫ
homo homini ex natura.ff.de ſer.expoꝛ.l.
ſeruus .

Inofficioſa donatio. dicitur que cōtra offi-
cium pietatꝭ facta eſt. ⁊ fit ad ſimilitudineꝫ
inofficioſi teſtamenti. vt.C.eo.ti.l.j. ⁊ per
totum titulum ſequentem.quia pene libe/
ri vel parentes excluduntur a bonoꝛum
ſubſidio. vel ex pꝛopoſito donantis. vel

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

re ipſa ꝙ ꝑ ſe ſufficit ad reuocationez donationis. licet ꝓpoſitum vel ꝯſiliū donantis non interueniat. vt no. in glo. in. l. ſi liqueat. C. c. ti.

Inops. pis. ois ge. i. ſine opibꝰ. pauꝑ. ⁊ dr ab in ⁊ ops qđ eſt diues. fecundus. opulētus. Sed differunt inops ⁊ pauꝑ.

Inops ꝓpͤ dr. ꝙ nihil hꝫ. ꝙ nec ſibi ſufficere pōt nec alijs largiri. Sed pauꝑ dr. ꝙ licꝫ alijs largiri nō poſſit. ſibi ipſi tñ ſufficit. vñ ⁊ copulationem recipiunt vt ibi. Ego ſum pauꝑ ⁊ inops. Et alibi. Pauperi ⁊ inopi tu eris adiutor. Uel inops dr ab in et ops pis. ꝓ terra q̄ſi ſine t̄ra. i. inſepultus. ſ. qui caret ſepultura. Inđ hec inopia. pie. ſcđm Hugꝰ. Uñ in Grecismo dr. Nulliꝰ poſſeſſor inops hō dr eſſe.

Inq̄linꝰ. ni. i. aduena. q̄ incolēs aliena Nō em̄ ꝓpͥam ſedē. ſꝫ in t̄ra aliena inhabitat. ⁊ dr ab incolo. lis. Sed dr̄a eſt inter inq̄linū ⁊ aduenam vel incolā. Nam inq̄lini ſunt ꝙ emigrant. ⁊ non ꝑpetuo ꝑmanēt Aduene vel incole aduenticij ſunt ſed ꝑmanentes. Idem ⁊ accole. Peregrini ꝟo dicunt̄. ꝙa parentes eoꝝ ignorant̄. Sūt em̄ de lōginqua regione. Indigene ꝟo ſunt inde geniti ⁊ in eodem loco nati vbi habitāt. Uel inq̄linus dr ab in ⁊ culina. ſ. vilꝭ ciuis ⁊ aduēticius ſcđm quoſdam.

Inquiſitio. onis. i. ꝑſcrutatio. Uel eſt alicꝰ criminis ꝑ ſuperiorem reſpectu inferiorū ſuoꝝ inueſtigatio. vt in ti. đ accu. ⁊ inqui. ⁊ denunc.

Inſana. ne. f. p. eſt genꝰ herbe ꝙ ſi edat̄ inſaniam facit.

Inſanꝰ. na. nū. i. non ſanꝰ. amēs vlꝭ furioſuſ Iñ inſania. i. furor. amentia.

Inſcitia. tie. f. p. i. ignorātia. Uñ Oratiꝰ in epi. Sꝫ turpē putat inſcitie metuitqꝫ lituram Itē Sap̄. xix. Aliā aſſumpſerit ſibi cogitationem inſcitie. Itē Sap̄. xiiij. Sꝫ ⁊ in magno viuentes inſcitie bello. Et nō ꝙ inſcitia format̄ ab inſciti gtō de inſcitꝰ. ta. tū addita a. qꝛ regula eſt ꝙ añ cia breuiat̄ in denoīatiuis. ꝙ formant̄ addita cia. vt Iuſtus. ſti. iuſticia. Sꝫ inſcitia nō format̄ addita cia. ſed addita a. vt inſcitus ti. addita a. fit inſcitia. ⁊ ideo nō ꝓducit̄ i. añ cia Uñ ⁊ ſcribit̄ ꝑ t. in penulꝭ. ſyllaba. Itez inſcitia eſt ſine doctrina. Inſcientia vero ſine ſcientia.

Inſcius. a. ū. quaſi ſine ſcientia. ⁊ dr ab in ⁊ ſcius qđ eſt ſciens.

Inſcriptio eſt ꝙdam libellus quē accuſator offert iudici ſub hac forma. Ego. N. coraꝫ vel apud. N. ꝓtorem vel iudicē refero talē reuꝫ legis iulie. de adulterio qđ cōmiſit cū B. dum eſſet cū ea. menſe tali. in domo tali. ꝯſule tali regnante. Et opatur iſcriptio ꝙ accuſator ſi crimen nō ꝓbauerit qđ impoſuit ad talionem obligatur.

Inſenſis. ſis. ꝯ. t. ⁊ hͦ ſe. i. ſine ſenſu.

Inſidie. aꝝ. plꝭis numeri. fe. ge. dr ab Inſideo. des. Et fiūt inſidie loco vlꝭ telo. fraus circa fidem mutuatā. dolus in aīo. Iñ inſidioſus. ſa. ſum.

Inſignis. gnis. ꝯ. t. ⁊ hͦ ne. i. ꝓclarꝰ. ornatꝰ. nobilꝭ. glᷓoſus. magne fame. quaſi hñs eminens ſignū ꝓ alijs. Iñ hͦ inſigne. gnis. ſubſtantiue. i. ornamentū.

Inſipidus. da. dū. pe. cor. i. non ſapidus. Iñ inſipiditas. tatis.

Inſipiens. entꝭ. ois. ge. i. nō ſapiēs. ⁊ dr ab in ⁊ ſapiēs. q̄ſi ſine ſapore ⁊ ſapientia. Iñ hec inſipientia. tie.

Inſitio. onis. f. t. idem eſt qđ plantatio. Ulꝭ inſitio dr cū fiſſo trūco ſurculus inducitur Etiam inſitio eſt tp̄s ſerendi aliꝙd. lꝭ actio qua ſerit̄. Uñ Ouiđ. de reme. Uenerat inſitio fac ramum. ramos adaptet.

Inſolens. entꝭ. ois ge. i. ſuꝑbus fatuꝰ. moribus nō conueniens. Iñ inſolentia. tie. id ē ſuꝑbia. fatuitas.

Inſomnis. nis. ꝯ. t. ⁊ hͦ ne. i. ſine ſomno. ꝑuigil ꝙ dormire nō pōt. Iñ hec inſomnia. nie. i. vigilia vel vigilātia. Et hͦ inſomniū. qđ videt̄ ꝑ ſomnum. Et eſt ꝙdam ſpecies ſomnij. vide infra in ſomniū.

Inſons. ſontꝭ. ois ge. i. innocens. innoxius Uñ Eſopꝰ. Inſontꝭ aīos florida ligua polit. Iñ hec inſontia. tie. ſ. innocentia.

Inſtans. tis. dr tp̄s ſimplex. Et ſic deſcribitur. qđ cū ſit finis ꝓteriti. ⁊ ꝓ̄ncipiuꝫ futuri vel cū incipit ſtatim eſſe deſinit. Ulꝭ inſtās eſt breuiſſima pars temporis ꝙ non expectat ſucceſſionem. Itez pōt eſſe participiū de inſto. ſtas.

Inſtantia. tie. eſt tp̄s quo iudiciū diſcutit̄. ⁊ finiri debet. c. venerabilꝭ de iudi.

Inſtar. neu. ge. indecli. i. ſilꝭitudo. vlꝭ potiuſ ad ſimilitudinē. Habet em̄ in ſe vim huiuſ ꝓpoſitionis ad. Uñ nō debet recipe ꝓpoſitionem ad. niſi in expoſitione. Uñ dicēdū eſt. Hoc eſt inſtar illius. i. ad ſimilitudineꝫ illius. Aliqñ tñ inuenit̄ ad inſtar. ſed tunc ꝓpoſitio abundat.

Inſtinctus cta. ctū. i. inſtigatio. ꝑſuaſio. ſtimulatio. incitatio.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Jnſtita.tę.f.p.eſt q̄dā veſtis talar̄ q̄ et ſto/
la dr. Jnſtita etiā latū cingulū dr. cuȝ quo
puer ligat̄ in cuna. Jnſtitę etiā vt dic̄ Pa
pias. ſunt paruę linteolę q̄ mortuū iuoluūt
Vn̄ Joannis. xj. Ligatus manus ⁊ pedeſ
inſtitis. ⁊ cor. ſti.
Jnſtitor. toris. i. mercator. ⁊ dr ab inſto. as
q2 inſtat mercib⁹ emēdis. Vn̄ Job. xxviij
Filij institoꝝ ⁊c̄. Vnd. Qui vēdit merces
mercator dr ille. Jnſtitor eſt inſtat q̄ pro p̄=
cio minuendo. Mercator vendit inſtitor
illud emit.
Jnſtitor eſt ille q̄ tabernis. vinis vendēdis
vel alicui alteri negocio eſt p̄poſitus. l. in/
ſtitor p̄ma. ff. de inſti. acci.
Jnſtitutū. ti. n. s. ⁊ hęc inſtitutio. onis. id ē
moꝝ informatio. Sȝ ponit̄ etiā p q̄dam li
bro legali tm̄ in pl̄i. hę inſtitutiōes. inſtitu=
tionū. ⁊ hęc inſtituta. hoꝝ inſtitutoꝝ dicit̄
Et dr liber inſtitutionū. q̄ſi inſtructionuȝ.
q2 in h̄ p̄mis legū p̄cept̄ inſtruimur. vl̄ q2
in ſtatū humani vl̄ rhomani iuris nos eri
git. vt dicit Accur̄. in glo. in p̄n. inſtitutio
num vel inſtitutoꝝ.
Jnſtitutio. eſt p̄m⁹ g̅dus oim inſtitutoruȝ.
vt no. C. de libe. p̄te. l. j. etiaȝ ſi mille eſſent
ſm leges. Sȝ ſm canones. Jnſtitutio. eſt
eccl̄ę vl̄ eccl̄aſtici b̄n̄ficij collatio. q̄ ius ha=
bentem ad b̄n̄ficium p p̄ſentationem intus
vel in b̄n̄ficium ſtatuens.
Jnſtrumentū art̄ dr p qđ ip̄a ars opatur.
Jnſtrumentū in iure dr q̄cq̄d cauſā inſtruit
Vel inſtr̄m eſt ſcriptura ad aſſertioneȝ ſeu
pbationē alicuius rei facta.
Jnſtrumentū publicū eſt ſolēnis ⁊ rite ordi
nata ſcriptura p autenticę pſonę manum
publicę facta cauſa memorię. c. ſcriptura.
de fi. inſtru.
Jnſtrumentū p̄uatū eſt qđ p manū p̄uatam
confectū eſt. vel a tabellione. non tn̄ in for
ma publica ſcriptū. vt q2 nec nomē impa/
toris nec ꝯſulis. nec papę appoſuit.
Jnſubulus. li. qđdam inſtr̄m in texendo te
lam. ſ. circa qđ pann⁹ vl̄ ſtamē inuoluit̄. ⁊
dr ab inſubulo. las. q2 inſubulat̄. i. pforat̄
vt poſſit inuolui ⁊ retineri p volūtate texē
Jnſula. lę dr t̄ra vndiqȝ mari circūſepta (t̄).
vn̄ inſula dr. q2 in ſalo ſit ſita. i. in mari.
Jnſularij ſui ſunt q̄ in inſula retinent̄. vt. l.
in lege. ff. de v̄. ſig.
Jnſulſus. ſa. ſum. i. nō ſalſus. q̄ſi ſine ſapo/
re ſal̄ vel ſapientię. Vn̄ Job. vj. Aut pote
rit comedi inſulſum qđ nō eſt ſale ꝯditū ?
Jnſultus. tus. tui. m. g. i. inuaſio aggreſſio.
q̄ſi ſaltus in alium impetuoſe factus.
Jnteger. gra. grū. i. incorruptus. icolumis
plen⁹. Jn̄ itegritas. i. religioſitas. caſtitaſ
Jntellectus. intelligētia. ⁊ intelligibilitas.
differūt. Prop̄e q̄deȝ intellectus ē vis aię
comp̄henſiua incorporeaꝝ ſubſtantiaruȝ
formis ſubtractaꝝ vel formaꝝ circa eas.
Jntelligentia v̄o eſt vis aīmę q̄ aſpirat vt
aliq̄d circa diuinā ſubſtantiā cōp̄hendat.
Jntelligibilitas v̄o eſt q̄dam vis aię oim
formaꝝ in quadam ſimplicitate cōplicati/
ua abſqȝ ordie naturali vel tpali. ⁊ tali mō
deus comprehendit res. quia eas oēs vno
intuitu abſqȝ omni ſucceſſione dicit̄ comp̄
hendere.
Jntemerata. incorrupta. intacta. ⁊ nulla te
meritate violata.
Jntemperies. riei. ⁊ h̄ intemperiuȝ. rij. vbi
nulla ſecuritas ⁊ nullū temperamentū eſt.
Jntempeſtiuus. ua. uū. i. incōgruus ⁊ incō
ueniens. nō in ſuo tpe veniēs. ſȝ an̄ l̄ poſt.
Vn̄ Boetius in p̄mo de cōſolatiōe. Jntē/
peſtiui fundūtur v̄tice cani.
Jntempeſt⁹. ta. tū. i. incōgruus. inutil̄. q̄ſi ſi
ne tpe. i. actu. Vn̄ nox dr intempeſta q̄ſi in
cōgrua. q2 non hȝ idoneū tps gerendis re=
bus. Et nō q̄ q̄dam ps noctis dr intēpeſtū
vide ſupra in crepuſculum.
Jnteraſile. dr int̄polatū. celatura. et plano.
Planū em̄ inter celaturas q̄ſi raſum vidr.
⁊ declinat̄ h̄ ⁊ hęc interaſil̄. ⁊ h̄ le. pe. corr̄.
Vel ſm Pap̄. interaſil̄ ē anaglypha ſcul/
ptura. Alexander v̄o dicit. Q̄ nūc ſculptu
ris. nunc planicie variat̄. Hoc ⁊ nō aliud
opus interaſile dicas.
Jntercalar̄. ris. ꝯ. t. ⁊ h̄ re. i. interpoſitiuū.
vel int̄poſitū. ſ. qđ interponit̄. vt Verſus
intercalar̄ dr q̄ ſępe interponit̄ Jn̄ hęc int̄
calaritas. tatis. i. interpoſitio.
Jntercapedo. dis. i. diſtātia local̄. vt inter
duos parietes.
Jnt̄ceſſor dr q̄ p alio p̄ces facit vel fundit.
Jtem dicim⁹ interceſſorē illū q̄ intercedit
⁊ interponit ſe inter debitorem ⁊ creditorē
ad h̄ q̄ ei pecunia mutuet̄. ⁊ eſt q̄ſi fideiuſ=
ſor ⁊ conſtitutor.
Jnterciliū. lij. i. ſpaciū qđ eſt inter duo ſup=
cilia. qđ ſine pilis eſt.
Jntercolumniū. nij. dr illud qđ eſt int̄ duas
colūnas vel ſpaciū diuidēs eas. ⁊ dr ab in
ter ⁊ colūna. q̄ſi inter colūnas exn̄s. Vnd
iij. Reḡ. vij. Media intercolūnia q̄drata
non rotunda.
Jnterconfiniū. nij. terminus. vel loc⁹ inter

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

duos fines exiſtens.
Intercus. cutl. ois ge. i. illa res quam pati/
mur inter carnem ⁊ cutē. ſicut eſt ĩfirmitas
vel malus humoꝛ vl'aliud hmōi. Jñ inter
cuticus. ca. cũ. ⁊ intercutaneus. nea. neũ.
Et intercutanus. na. nũ. oīa ꝑ eo qḋ eſt in
ter cutem ⁊ carnem.
Interdictũ. ti. n. s. dꝛ ab interdico. cis. q̃i in
terim dictũ. ſ. qḋ interim annunciaꝛ a iudi
ce. nō ꝙ ꝑpetuo maneat. q̃ſi q̃diu dictum
⁊ ſtatutũ eſt a iudice. Nō h ꝙ in generali i
terdicto debent iſta cōferri ab eccl'a. ſ. Ba=
ptiſmus paruuloꝝ. penitētię morientium
Pōt etiam epũ s paruulos baptiçatos cō
firmare. Item ſemel in menſe vel ſeptima=
na ppl'u m interdictũ ⁊ etiā excōicatum ad
eccl'am aliquam conuocare ⁊ ei pꝛedicare
Item pōt euchariſtia in moꝛte vere peni/
tentibus dari. Vñ decretal' noua. Permit
timus eccl'arum miniſtris ſemel in hebdo/
mada tempoꝛe interdicti. nō pulſatl cāpa/
nis. voce ſubmiſſa. ianuis clauſis. excōmu
nicatis ⁊ interdictis excluſis miſſarũ ſolē/
nia celebꝛare. cauſa conficiendi coꝛpꝰ dñi
qḋ decedentibus in penitentia non dene/
gatur. Item ꝑmittiꝛ ꝙ clerici decedentes
q̄ pęnę ſuauerunt interdictum. in cęmite/
rio eccl'ę. ſine campanarũ pulſatione. ceſſā
tibus ſolennitatibus omibꝰ cũ ſilentio tu/
m ulentur. Item ꝯcediꝛ ꝙ in ꝯuentualibꝰ
eccleſijs bini ⁊ bini vel ſimul tres hoꝛas ca
nonicas valeant legere. potius q̃ȝ cantare
ianuis clauſis interdictis ⁊ excōmunicatl
excluſis. voce ita demiſſa ꝙ exterius non
pñt audiri. Per qḋ patet ꝙ intꝰdicti ⁊ mul
to foꝛtiꝰ excōicati nō debēt auſcultare ho/
ras canonicas. Item pegrinis accipiētibꝰ
ſignũ crucis. ob reuerentiā crucifixi nō eſt
penitentia deneganda. qḋ etiam alijs per/
egrinis pōt miſericoꝛditer indulgeri. Iteȝ
nota ꝙ extrema vnctio non debet dari ali=
cui ꝑſonę laico vel clerico vel etiaȝ reli gio
ſo in loco generali inter dicto ſuppoſito. ni
ſi ſuꝑ h habeant ꝑuilegium ſpeciale.
Interdictum olim erat q̄dam foꝛma ⁊ ſolen
nis cōceptio v̄boꝛum q̄bus p̄toꝛ aliq̄d fieri
iubebat vel ꝓhibebat. qḋ tunc maxime fa
ciebat cum de poſſeſſione vel q̃ſi poſſeſſio=
ne inter aliquos ꝯtendebaꝛ. vt Inſti. de i=
terdic. circa ꝑn. ⁊ ff. eo. ti.
Interdictũ de aqua quotidiana ⁊ ęſtiua da
tur habenti ius aquę quotidianę. vl' etiaȝ
ęſtiuę ducendę ad p̄dia ſua. cũ aliq̄s duce/
re ꝓhibet. vt. ff. e. ti. l. j. in ꝑn.

Interdictũ de aq̄ de caſtello ducēda. datur
habenti ius ducendi aquā de cannali l' ca/
ſtello ad irrigandum.
Interdictũ de arboꝛibꝰ cędendis daꝛ ꝯtra
hos qui hñt arboꝛes quaꝝ folia pēdent ſu
per ędificia vicinoꝝ vel agrũ. ita ꝙ eis dā=
num inferāt. ⁊ ꝯſuliꝛ eis ꝙ hmōi arboꝛes
ſuccidāt ⁊ ligna tollent. ⁊ eas deglobent a
terra vſq̄ȝ ad q̄ndecim pedes. Idem eſt ſi
ꝑ radices minaꝛ ꝑiculũ. vt. l. j. C. de inter=
dic. Et h interdictũ ꝓhibitoꝛiũ eſt
Interdictũ de cloacis pꝛiuatis reficiendis.
Si volēs q̄s ſuā cloacā ꝑuatā. vel etiā pu/
blicam. vel fiſtulas. vel mearꝰ reficere vel
purgare. vel de nouo facere ab alio ꝓhibe
tur. tũc ꝓuiſuȝ eſt ei de interdicto cloacis.
qḋ eſt interdictũ publice deputatũ. ⁊ ꝑua=
tum de ꝑuatl cloacis. ⁊ ē ꝓhibitoꝛiũ. Etiā
eſt aliud reſtitutoꝛiũ. ſ. qḋ daꝛ ꝯtra initien
tem in cloacā meā vel publicā. vl' qḋ imiſ/
ſum in cloacā impedit. vel q̄ iubeꝛ auferri
qḋ immiſſuȝ eſt. vt. ff. de cloacl. l. j. ⁊. §. j. ⁊
. §. deinde. ⁊. §. cloace. l. fi. e. ti.
Interdictũ de aqua pluuiali arcēda. vel de
aq̄ pluuia Si facis opus aliqḋ in fũdo tuo
ꝓpter qḋ aqua pluuialis nocere pōt fũdo
vicini tui. daꝛ contra te actio pluuię arcen
dę per quam tuis expenſis opus teneris
deſtruere. ⁊ damnum contingens emenda
re. Si v̄o poſſideas opus ab alio factum
teneris patiam p̄ſtare vt deſtruaꝛ. ar. l. j. ⁊
ij. §. iij. in fi. ⁊. l. ſi tertiꝰ colonꝰ. §. celſꝰ ſcri/
bit. v̄. ſiq̄dem aliꝰ. ff. e. ti. ⁊ ſpe. ibidem.
Interdictũ de fonte eſt. qḋ daꝛ ei q̄ duxit a
quam de fonte h anno. nec vi nec clā nec p̄
cario de alteriꝰ fonte. vl' lacu. puteo. piſcia
foſſa. ſtagno. vt. ff. e. ti. l. j. in ꝑn.
Interdictũ fraudatoꝛiũ. eſt q̄ tutoris credi=
toꝛ pupillo teneꝛ. vt ſi cum cōſilio fraudis
ꝑticipaſſe conſtabit vt fraudareꝛ. vt. ff. de
ſolu. l. pupilli. circa ꝑn. Hoc interdicto te/
netur qui fraudem ꝑticipando emit a cre/
ditoꝛe q̄ nō ſit ſoluendo melius foꝛte dice/
retur a debitoꝛe.
Interdictũ de glande legenda. vl' alios fru
ctus daꝛ ei cuiꝰ glans vel aliꝰ fructꝰ in fun
dum alienũ ceciderit. vt ſingulo tertio die
legere ⁊ expoꝛtare liceat. Et glādis nomie
oēs fructus ꝯtineꝛ. vt. l. vnica. ff. e. ti.
Interdictũ de itinere actuq̄ȝ ꝑuato reſtituē
do ꝓhibitoꝛiũ ad tuendas tm̄modo ruſti/
cas ſuitutes daꝛ ꝯtra ꝓhibētes aliquē vti
ſuitute ſua. vt. ff. e. ti. l. j. §. j. Et daꝛ ꝯfeſſo
ria contra negantem ſuituteȝ. vt. l. ſi foꝛte

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

•§•ſciendū.ff.ſi ſ͛uitus vēdi. Et etiā adūſꝰ
eū q̄ alium iniuſte ꝓhibet ſua vti ſ͛uitute.
imo etiā tunc daꝛ̄ ꝯfeſſoria.vt dicto•§•ſci/
endum.l.ꝑall.

Interdictū de libero homīe exhibēdo cōpe
tit vnicuiqꝫ de ppl̄o ad petendum in publi
cum hoīem liberꝝ contra ⁊ adūſus eum q̄ li
berū hoīem inuitū captū dolo malo detiēt
in ſ͛uitute.

Interdictū de liberis exhibēdis ſeu dedu/
cendis daꝛ̄ patribus ſeu parentibus ꝯtra
eos q̄ liberos ſeu nepotes in poteſtate eoꝝ
exñtes ſine eoꝝ voluntate detinēt. vñ.l.j.
ff.e.ti.ait p̄toꝛ. Quiq̄ ve in ptāte Lucij Ti
tij eſt. ſi is ea ve apud te eſt. dolo ve tuo fa
ctum eſt.quo minus apud eſſet. ita eum eā
ve exhibeas.

Interdictū de migrando daꝛ̄ inq̄lino vt ip
ſe libere cū rebus ſuis poſſit de habitatiōe
migrare.ſi tñ locatoꝛi ſatiſfaciat.⁊ de pen/
ſione totius tempoꝛis. vt.ff.e.ti.l.j•§•ſi pē
ſio.

Interdictū ꝺ moꝛtuo iferēdo hꝫ locū.vt q̄s
nō ꝓhibeaꝛ̄ moꝛtuū inferre ⁊ ſepelire quo
licet ei inferre ⁊ ſepelire. vt.ff.eo. ti.l.j.in
p̄n.vt ſi via ꝓhibeaꝛ̄ vel ſepulcruꝫ ędifica
re.vel lapides ad ędificandū ꝑ funduꝫ du
cere.vt.ff.e.l.j•§•p̄toꝛ ait.⁊•§• ſi iter mihi.
•§•vim habere.⁊•§•fi.

Interdictū momentaneę poſſeſſionis eſt q̄
agiꝛ̄ de poſſeſſiōe retinēda. ſicut vti poſſi/
detis. vt.ff.vti poſſi.l.j•§•j.vel qua agitur
de poſſeſſione adipiſcenda. vt eſt quoꝛum
bonoꝝ quoꝝ legatoꝝ. vel quo agiꝛ̄ de poſ
ſeſſione recupanda. vt vñ vi.ff.e.ti.•§•j.

Interdictū ne q̄d in loco ſacro fiat.⁊ oīa ſe/
quentia hmōi danꝛ̄ cuilibet ex ppl̄o ad ex=
hibendū ne fiat. ꝯtra quā ꝓhibitionem ſi
q̄d factū fuerit interdicto qꝺ vi aut clā ſu/
is ſumptibꝰ vel deſtruere cogeꝛ̄ om̄e qꝺ fa
ctuꝫ fuerit.aut in p̄ſtinū ſtatū reducere. vł
reddere teneꝛ̄. vt.ff.ne q̄d in lo.pu.l.ij•§•
ait p̄toꝛ ꝙ in via.

Interdictū ne q̄d fiat in loco publico vł iti/
nere. Hoc interdictū ꝓhibitoꝛiū eſt. Et tā
publicis vtilitatibꝰ q̄ꝫ p̄uatoꝝ ꝑ hoc ꝓſpi
citur. Loca em̄ publica vtiqꝫ p̄uatoꝛū vſi/
bus deſeruiunt iure ſcripto ciuitatis.vt.l.
j•§•j.

Interdictū ne q̄d fiat in mari vel flumīe pu=
blico ripa ve eiꝰ q̄ peius nauigareꝛ̄. aut in
via publica q̄ peius eaꝛ̄. Hoc interdictum
daꝛ̄ ꝑpetuo oībꝰ ⁊ in oēs hꝫ ꝯdēnationem
in id qꝺ actori interat.vt.l.j.in fi.ff.de via
publi.⁊ itinere pub.reficiendo.

Interdictū ne q̄d fiat in flumine publico vt
aliter fluat q̄ꝫ p̄oꝛi eſtate fluxit.i. vt aq̄ fiat
altioꝛ.depreſſioꝛ.rapidioꝛ.cum incōmodo
cuellētiū.vt.ff.ne q̄ d in flu. pub.l.j.in p̄n.
•§•non autē omne.

Interdictū de noui opis nunciatiōe datur
ei q̄ ꝓhibeꝛ̄ ędificare poſtq̄ꝫ ſatiſdederit.
vt.ff.e.ti.l.p̄toꝛ ait•§•hoc aū t interdictum

Interdictū de loco publico fruendo eſt pu=
blicę vtilitatis cā ꝓpoſitū.qꝛ tueꝛ̄ vectiga
lia publica.q̄ ꝓhibeꝛ̄ q̄s vim facere ei ſo/
cio ve eiꝰ q̄ ꝯduxit locū publicū fruenduꝫ
ab eo q̄ locandi ius habuit q̄ minꝰ loco pu
blico ſibi frui liceat ex.l.locationis vel cō=
ductionis.⁊ hęc habenꝛ̄ in.l.j•§•j.⁊ in p̄n.
ff.de lo.pu.fru.

Interdictū de p̄cario qꝺ reſtitutoꝛium eſt.
datur ei q̄ p̄cario rogauit ⁊ p̄cario hꝫ.imo
etiā ſi non rogauit dum tñ poſſidet.vt.ff.e
ti.l.in rebus•§•j.⁊ ꝑ totā legē p̄cariū vidꝫ
rogare.⁊ habere ſi rogauit ꝓ ſe ⁊ hꝫ ꝓ ſuo
vel ſi rogauit ꝓcuratoꝛ ſuus vel negocioꝝ
geſtoꝛ ⁊ ip̄e ratum habet.vt.ff.e.ti.l. certe
•§•j.dum tñ accipiat in ꝑſonam ſuam con/
tractum aliter non.vt.ff.de acq̄.poſſ.l.poſ
ſeſſio•§•fi.

Interdictū qꝺ vi aut clam daꝛ̄ adūſus eum
q̄ in loco alterius aliqꝺ opus ꝯſtruxit vel
deſtruxit.dū tñ ſit factū in ſolo. ff.e.ti.l.j.
•§•h̄ interdictum. Et etiā ſi vi.i. ꝑ violen/
tiam.aut clam.i.occulte ſine notification e
alteri facta fecit cum timeret ne ſi ſciret ſi/
bi ꝓhibereꝛ̄.vt.ff.e.ti l.j.

Interdictū quoꝝ bonoꝝ a p̄toꝛe inuentum
eſt.⁊ daꝛ̄ filio emācipato adūſus hęredem
vel poſſeſſoꝛē. vel ꝯtra illū q̄ ꝓ hęrede vel
poſſeſſoꝛe poſſidet.ad vniūſa bona adipi/
ſcēda nō ad ſingulas res. Et eſt duplex.ſ.
directū ⁊ vtile. Directū daꝛ̄ ei q̄ eſt bono/
rum poſſeſſoꝛ. Utile daꝛ̄ ei q̄ ſuccedit in re
ciuili ex teſtamento vel ab inteſtato.

Interdictū quoꝝ legatoꝝ competit hęredi
ad repetendū legata q̄ ſine voluntate eius
legatarius occupauit repetet itaqꝫ hęres.
vt deducat falcidiā.alioq̄n ſi repeteret ſta=
tim repetiturus exceptione doli poterit re
moueri.

Interdictū de riuis eſt vtiliſſimuꝫ.qꝛ riuos
ſpecꝰ ⁊ ſepta reficere ⁊ purgare p̄toꝛ aquę
ducendę cauſa ꝑmittit. dum tñ non aliter
aquam ducat q̄ꝫ p̄oꝛe ęſtate fluxit. vt in.l.i
p̄n.ff.de riuis.

Interdictū ſaluianū competit domio fūdi

adūſus colonuꝫ in ſua domo habitantē et eius heredes de rebus coloni tacite pigneratis ꝓ mercedibus q̄s colonus in funduꝫ intulit. vt.l.j.ff.e.ti.

Iterdictū de ſepulcro edificando locum hꝫ vt q̄s nō ꝓhibeat̄ edificare ſepulcruꝫ quo licet mortuum inferre.

Interdictū de tabul' exhibendis. dat̄ oībuſ q̄bus aliq̄d eſt aſcriptū in tabul' vel pure l' in diem. vel ſub conditione. ſiue ſint heredes. ſiue legatarij ſiue cōmiſſarij.

Interdictū de ripa munienda merito ꝓpoſitum fuit. Nam ripas fluminū publicoꝝ reficere ⁊ munire vtiliſſimum eſt. ne ob id omiſſū nauigatio deterioꝛ fiat. vt in.l. vnica.§.j.ff. de ripa munienda.

Interdictū vt in flumine publico nauigare liceat. eſt quo ꝓſpicit̄ ne quis in flumie publico nauigare. nauim ratem ve agere vel i ripa onerare ꝓhibeat̄. Sed vt ꝑ lacuꝫ. foſſam. ſtagnuꝫ publicum nauigare liceat. vt l. vnica.§.j.⁊ in ṗn.ff.e.ti. vbi ſubdit Vulpianus. Lacus eſt q̄ ꝑpetuam habet aquā Stagnum ꝟo qđ temporalē ꝯtinet aquaꝫ ibidem ſtagnantem q̄ q̄dam aqua plerūqꝫ hyeme colligit̄. Foſſa eſt receptaculuꝫ aq̄ manufactum.

Interdictū vn̄ vi locum hꝫ cum q̄s poſſeſſionem ſoli ꝑ vim amiſit. Et dat̄ directe cōtra deiectorem illi q̄ vi de poſſeſſione alicꝰ rei immobil' deiectus eſt ſine omni cā vt reſtituat̄ poſſeſſio de q̄ deiectus eſt. ⁊ oīa ablato. imo dato ꝙ ibidē eſſent aliq̄ q̄ penes violentū fuerint mortua. vel aliq̄ res q̄ caſu fortuitu pierunt. nō ꝓpt̄ h liberabit̄. ſꝫ in totū ꝯdemnabit̄ ad earū extimationem q꞉ nec mortal'. nec fortuitus caſus liberat deiectorem.

Interdictū de vi ⁊ vi armata cū interdicto vn̄ vi. dat̄ ⁊ ꝓponitur ei qui deiectus eſt. Fuit em̄ equiſſimū vi deiecto ſubueniri. q̄ ad recuperandā poſſeſſionē h interdictum inuentū eſt. Ne q̄d em̄ ꝑ vim omittat̄ legibus ꝓſpicit̄ publicoꝝ ⁊ ṗuatoꝝ necnō cōſtitutionibus ṗncipiū. vt.l.j.ff.e.ti.§. h interdictum.⁊.§. ſe.

Interdictū vti poſſidetis locum hꝫ in rebꝰ immobilibꝰ. ſ. ſi de fundi vel ediū poſſeſſione ꝯtendit̄. Inſti.e.ti.§. ſed interdictum Habet etiā locū in corporalibꝰ. vt in quaſi poſſeſſione. ⁊ dat̄ poſſidenti ciuilit̄ ⁊ naturaliter. vel etiam quaſi poſſidenti gr̄a retinende poſſeſſionis. Et proponitur quotiens inter litigatores contentio eſt vtꝝ poſſideant. quia alteruter magis ſe poſſidere affirmat.

Interdictū vtrobiqꝫ. idē eſt cum interdicto vti poſſidet̄. niſi ꝙ in h differūt. q꞉ illud locum hꝫ cum q̄ſtio eſt de retinenda poſſeſſione reꝝ mobilium. vt.ff. vtrobiqꝫ.l. vnica.§. h interdictū. Sed vti poſſidetis locum habet cum q̄ſtio eſt de retinenda poſſeſſione reꝝ immobilium.

Interdictū de vxore deducēda marito. datur marito aduerſus eum q̄ dolo eam obtinet ſine volūtate mariti. licet ipſa volente. ff.e.ti.l.j.

Interdiu cōponit̄ ab int̄ ⁊ diu. i. interi duꝫ dies eſt. Jn̄ interdius. dia. diū. i. iugl ⁊ cōtinuus. Jnuenit̄ etiam perdius. dia. diū. in eodem ſenſu.

Interduca. ce. i. Juno. ⁊ d꞉ ab inter ⁊ duco cis. eo ꝙ intererat qn̄ puelle maritabātur vel q꞉ eas introducebat. vel q꞉ interim dū erāt in itinere eas ducebat. Eſt em̄ ꝓnuba q̄ etiam domiduca dicebat̄. q꞉ vſqꝫ i domū puellas maritatas introducere credebat̄. ⁊ ꝓdu. penultimā

Intereſſe h ꝟbū cū ꝓnoie neutrali ponit̄. ⁊ qn̄qꝫ ſiḡt dānum qđ euenit. qn̄qꝫ lucrum amiſſum. Damnū qđ accidit. ꝟbi gr̄a. Perſuaſiſti familie mee ꝙ de domo l' poſſeſſiōe cederet q̄ facto damnū mihi euenit tu teneris ad int̄eſſe mihi ꝓſtādū. i. dānū qđ paſſꝰ ſum reſartiēdū. Itē de lucro amiſſo ponit̄ exemplū. Debuiſti mihi ſoluē cētū aureoſ Rhome. tu ſoluere deſideras Baſilee. extimādū eſt q̄tū int̄fuerit mea pecunia ſuo loco mihi ſolutaꝫ fuiſſe. i. lucrū qđ ex mea negociatiōe ex eo loco facere potuiſſeꝫ. Et hec actio ꝑ quā h fit d꞉ arbitraria loci. Vl' int̄eſſe eſt dānū emergēs. vel lucrū ceſſans ſuꝑ eo qđ dari vel fieri omiſſum ē. ꝟbi gr̄a. In papia mihi dare pecuniā ꝓmiſiſti tali die ⁊ nō feciſti. h dāni ⁊ lucri ratio ē habēda. Dāni. q꞉ in mora fuiſti ⁊ nō ſoluiſti die tali ſicut ꝓmiſiſti. nō habui vt ſoluerem. q̄re penam incurri ⁊ damnū. qđ nō incurriſſem ſi mihi loco ⁊ termino ꝓfixis ſoluiſſes. nec damnū h paſſus eſſem. Lucri etiā conſideratio habenda eſt. q꞉ ſi mihi in loco ⁊ termino debitis ſoluiſſes. mercimonia cōparaſſem. ⁊ multa lucratus fuiſſem. Eſt ḡ intereſſe extimatio damni quod talit̄ euenit. vl' lucri qđ ceſſat ex eo quod aliquid tibi non detur. uel non fiet vt debet.

Intereſſe ꝯuentum eſt. ſ. cum nō facl quod ꝓmiſiſti mihi. vel cuꝫ non fecero qđ ꝓmiſi

tibi aliud intereſſe eſt cōe.ſ.extimatio cōis damni vel lucri.qđ euenit vel ceſſat. Aliđ ſingulare.ſ.extimatio q̄ euenit ex ſpeciali caſu vel vtilitate. vide de h̄ ſpe.ti.de fruc. intereſſe.

Interia qđ ⁊ enteria etiā dꝛ.i.inteſtina. Jn̄ Interici dicunt̄ q̄ diſſolutionem patiūtur ventris.⁊ ꝓdu.ri.

Interiectio q̄daʒ pars oꝛationis indeclina. apud latinos.⁊ dꝛ ab interiaceo.ces.

Interitio.onis.f.t.i.moꝛs. Vn̄ ꝓpha. Eripuit eos de interitionibus eoꝝ.

Interlinear̄.ꝯ.t.⁊ h̄ re.qđ eſt int̄ lineas. et dꝛ ab int̄ ⁊ linearis. Vn̄ q̄dam gloſe dicūt̄ interlineares q̄ ſunt int̄ lineas. Vl̄ interlinearis pōt deriuari ab interliniū.nij.

Interliniū. nij.i.ſpaciū tp̄is qđ videt̄ inter defectū lune.⁊ crementū eiuſdem.

Intermin⁹.na.nū.i.ſine termio exn̄s. Vn̄ in hymno ſancte trinitatis dꝛ. In ſimplici ſuba virtus manens intermina. Pap. vo dicit. Intermina.internūcia mediatrix in ſeperabili termino carens.

Internecio.onis.f.g.q̄ſi q̄dam homis mag̃ nectio.moꝛs vel pena. Interneciū dꝛ bellum in q̄ oēs pierunt nullo remanente.

Internicida.de.idē qđ homicida.q̄ſi enicida.ſ.q̄ falſum teſtimoniū fecit ⁊ cōmiſit.⁊ ob id hoīem occidit. Jn̄ hec internicies.ciei.moꝛs ab illo facta

Internicidiū.dij.vel interniciū.i.moꝛs.occiſio.quā internicida cōmittit Et internicidiū vel interniciū q̄ſi q̄dā hoīs enecatio. Et iudiciū internicidij dabat̄ in int̄nicidā ⁊ accuſatoꝛē ei⁹ ⁊ poſſeſſio bonoꝝ ſeq̄bat̄. Interniciū etiā dꝛ bellū in quo oēs pierūt nullo remanente.

Internodiū.dij.ſpaciū int̄ nodos. vel illđ groſſum os qđ eſt in genu. Et dꝛ int̄nodiū qꝛ innodat ſiml̄ crus ⁊ coxā inter ſe. Vnđ Ouiđ.in.v.meta. Mollia nodoſus facit internodia poplex.

Internunci⁹.cij.⁊ hec internūcia.cie.q̄ vel q̄ int̄ duas p̄tes aliq̄d nūciat. vel nunciuʒ poꝛtat. Jn̄ h̄ internunciū.cij.id qđ int̄nuncius nunciat vel poꝛtat.

Intern⁹.na.nū.i.interioꝛ.⁊ dꝛ ab intus.

Interpola.le. eſt q̄dā veſtis q̄ dū ſit vetus ad nouā ſpēm reducit̄.⁊ ſit quaſi noua.

Interpres.p̄tis.ꝯ.t.dꝛ q̄ diuerſa genera liguarum nouit.ſ.q̄ vnā linguā exponit per aliā. vel vnā linguā trāſfert in aliā. ⁊ dꝛ ab inter ⁊ pres.qđ eſt diues.qꝛ interp̄tes diſtant loquelā.transferētes vocabula đ vna loquela in aliā. Vel dꝛ a pars partis.qꝛ interpres eſt medius duaꝝ linguaꝝ.cū trāſfert vel exponit vnam ꝑ aliam

Interſcalare.ris.eſt lignū ex trāſūſo in ſcala poſitū. Jn̄ interſcalar̄.ꝯ.t.⁊ h̄ re.dꝛ int̄ poſitiuus. Vn̄ v̄ſus interſcalar̄ dꝛ q̄ nō cōtinue interponit̄ ad modū ſcalariū in ſcala

Interſcapulū.li.n.s.eſt ſpaciū qđ eſt inter ſcapulas.⁊ coꝛ.pu.

Interſignū.gni.vel interſigniū. nij.qđ eſt inter duo ſigna. vel ſignum qđ eſt int̄ aliq̄s. ſicut aliq̄d ſolet mitti de vno loco ad aliuʒ cauſa ſigni ⁊ noticie.

Interſtitiū.tij.i.interuallū.ſpaciū inter aliqua.⁊ dꝛ ab inter.⁊ ſto.ſtas.

Int̄uallū.li.n.s.i.ſpaciū int̄ capita valloꝝ id ē ſtipitū q̄b⁹ vallum fit. Vn̄ ⁊ cetera ſpacia q̄n̄qꝫ dicunt̄ interualla Sꝫ magis ꝓp̄e interuallū dꝛ ſpaciū tp̄m. Intercapedo vero local̄ diſtantia ꝓp̄e appellat̄ Jn̄ h̄ interuallulum.li.dimi.

Interuentus.tus.tui.i.interceſſio.

Interula.le.f.p.i.camiſia.⁊ dꝛ ab intus. qꝛ int⁹ iuxta carnē induit̄. Jn̄ interulat⁹.ta.tū.i.interula ſiue camiſia indut⁹. Itē ab interula dꝛ interul⁹.la.lū.i.interioꝛ. Et coꝛ.pe. Vn̄ Martial̄ capel. Quin etiā interulos gaudēs diſſoluere nexus.

Inteſtata hereditas.eſt q̄ teſtimonio ſcp̄ta nō eſt.aut ſi ſcripta ſit iure.tn̄ nō eſt edita.

Inteſtabil̄.lis.ꝯ.t.⁊ h̄ le.q̄ nō ē dignus vt in teſtē recipiat̄. vel vt teſtamentū faciat.

Inteſtat⁹ dꝛ q̄ oīo nō fecit teſtamētū. vl̄ ſi fecit ſꝫ non rite ⁊ poſtea rupit ex cert̄ cauſis vel ſi ex iſto teſtamēto nemo ſit heres. Inſti. de here.q̄ ab inteſta.deferunt̄. in p̄n.

Inteſtin⁹.na.nū.i.intrinſec⁹.ca.cū. ⁊ dꝛ ab intus. Jn̄ h̄ inteſtinū.ni. Et dicunt̄ inteſtina interioꝛa. qꝛ in interioꝛi p̄te coꝛpis cohibent̄.q̄ ideo longis nexibus ad modum circuloꝝ oꝛdinata ſunt. vt ſuſceptas eſcas paulatim egerāt.⁊ ſupadditis cibis nō impediant̄. Vel inteſtin⁹ dꝛ ab in ⁊ teſta. Jn̄ bellū dr inteſtinū.qđ eſt inter teſtas.i. muros ciuitatis. Et inteſtina.interioꝛa.qꝛ q̄ſi in teſta recondita ſunt.

Inthroniſatio.onis.eſt alicui⁹ in ſuā dignitatē vl̄ ſuū thronū itroductio.l̄ iueſtitura.

Intimas.atis.ꝯ.t.i.interi⁹ habitās. vel ſecretarius. vel ꝯſiliarius. creditari⁹. q̄ ſcit ſecreta ⁊ intima coꝛdis vel domus.

Intolerabil̄.lis.ꝯ.t.⁊ h̄ le.qđ nō valet. nec debet tolerari. ⁊ ſcribit̄ ꝑ vnum l.

Intonſus.ſa.ſum.i.non tonſus.

Introneus.nea.neum.i.interioꝛ.ꝛ ꝓꝑe q̄ q̄dam importunitate ſe ingerit intro vt co/medat.

Introꝛſus.ſa.ſum.i.intrinſecꝰ.Sȝ frequentius introꝛſum inueniť in vi aduerbij.

Inualitudinarius.i.languens.ſine valitu/dine ẜm Pap̄.

Inualitudo.dinis.f.g.i.debilitas.ibecillitas.infirmitas.

Inuectiuus.ua.uū.i.detractoꝛiꝰ.malignꝰ. ꝛ dꝛ ab inueho.his. Et h̄ inuectiuum.ui.ꝛ hec inuectiua.ue.i.pa inuectio.detractio. vitupatio. Ūn̄ ꝛ q̄daȝ lib Ciceronis dictꝰ eſt Inuectiue.aꝝ. ꝓpť inuectiuas factas ibi in cantilenas.

Inueſtitura eſt alicꝰ in ſuū ius introductio ꝛ eſt ꝓꝑe poſſeſſio.vel poſſeſſiōis traditio

Inuentariꝰ.ria.riū.i.faciľ ad inueniendūȝ Itē inuentariū in iure dꝛ libellus q̄dā in q̄ oīa bona hereditaria q̄ apud aliquē inue/niunť conſcribunť. Et omia in illo libello ꝯtinenť.vt ſciať q̄ꝝtum eo tp̄e vel die quo ſcribebať in bonis ſuis cōtinebať.

Inuidentia.tie.i.inuidia.ꝛ dꝛ ab inuidens Ūn̄ Augꝰ.Non eſſet inuidentia ſi eſſȝ concoꝛs differentia.

Inuidus.da.dū.q̄ inuidet. In̄ hec inuidia die. Et eſt inuidia odiū aliene felicitatꝭ Ūł inuidia eſt ex aliēa felicitate in aīo cuiuſcū q̄ꝫ innata triſticia. In̄ inuidioſus.ſa.ſum. cui inuideť.ꝛ raro q̄ inuidet. Ūn̄. Inuidioſus ego nō inuidꝰ eſſe laboꝛo. Et vt dicit Oꝛatiꝰ. Inuidia ſiculi nō inuenere tyrāni Toꝛmentū maiꝰ ꝛc̄. Priſcianꝰ diť. Inuidus qui hȝ inuidiam.

Inuiolatꝰ.a.ū.i.intactꝰ.integer.ẜm Pap̄.

Inuitus.ta.tū.i.nō volēs.q̄ſi ꝯtra vitaȝ.i. voluntatem.ꝛ dꝛ ab in ꝛ vita.

Inuius.a.ū.i.nō patēs vie.vbi nō eſt via. extra viam.ꝛ dꝛ ab in ꝛ via.

Inuolutruȝ.tri.n.s.i. inuolutio cuiuſlibet rei qđ fit cū in nr̄is dictis aliud inuoluitur q̄ꝫ dici videať.ẜm Hugꝭ. Pap̄.ꝟo diť Inuolutrū abſcōſum.occultū. dictū ſic q̄ꝛ i ſe habeat aliud inuolutū. Ūn̄ Ezech.xxvij. In volutris hyacinthinis.

Inuoluulus.li.maſ.ge.pe.coꝛ. q̄daȝ beſtia q̄ vt hoīes facilius decipiat inuoluit ſe aliqua re.

I ante O

Ioab interp̄tať ſpirans.vel dn̄i robur.

Ioas interp̄tať vbi ē inceſum dn̄i. Propa etymologia ē nois Iſte ē q̄ ſiľacra cōbuſſit

Ioathan.interp̄tať pfectꝰ.pulcer. Etymologia nois eſt. Fecit em̄ rationē in ꝯſpectu dn̄i.ꝛ poꝛtā dn̄i edificauit excelſam.

Iob interp̄tať dolens ꝓpter ꝑcuſſionē carnis.ꝛ paſſionem doloꝝ.

Iociſta.ſte.ꝯ.g.q̄ vel q̄ iocis ſemp intendit q̄ſi in iocis ſtans.

Iocoſus.ſa.ſum.i. vſus iocꝭ.vł plenꝰ iocis

Ioculus.li.dimi.i.paruus iocus.

Iocundus.da.dū.i.letꝰ.hilarꝭ.ꝛ dꝛ a iocꝰ. qꝛ ſp iocis ſit aptꝰ ꝛ hilaritati frequentioꝛ. In̄ iocunditas.tatis.

Iocus.ci.maſ.ge.in ſingłari. ſȝ in płali.m. ꝛ neu.hi ioci.ꝛ hec ioca.i.lepoſ.vrbanitaſ feſtiuitas.ridiculꝰ. Et eſt iocꝰ ꝓꝑe in v̄biſ

Ionas vł iona interp̄tať colūba vł dolens. Colūba ꝓ gemitu.qn̄ in ventre ceti triduo fuit. Dolēs ꝓpť triſticiā quā de ſalute habuit niniuitaꝝ. vel ꝓpter hederam ſubito areſcētē cuiꝰ vmbꝛa tegebať ꝯtra ſoľ ardorem.

Ionathan.interp̄tať colūba dn̄i.

Ionicꝰ dꝛ q̄dā pes metricꝰ ab inuentoꝛe. vł ꝓpť nūeroꝝ. vł ſyllabaꝝ ineq̄lē ſonuȝ. Ionos em̄ grece ineq̄le dꝛ. Hȝ em̄ q̄ttuoꝛ ſyl/labas. duas breues. ꝛ duas lōgas. Et ē ionicus duplex.ſ.maioꝛ ꝛ minoꝛ. vł a maioꝛi vel a minoꝛi. Ionicꝰ maioꝛ vł a maioꝛi conſtat ex duabꝰ longis ꝑcedentibꝰ.ꝛ duabuſ bꝛeuibꝰ ſequentibꝰ. vt Acerrimꝰ. Ionicꝰ minoꝛ vel a mioꝛi ꝯſtat ex duabꝰ p̄mis bꝛeuibus.ꝛ duabꝰ ſequētibꝰ lōgis. vt pama/bas. Ūn̄. Lōgat p̄moꝛes.ꝛ curtat poſterioꝛes. Pes ionicꝰ maioꝛ.obuiꝰ huicq̄ꝫ mi/noꝛ. Itē ionica eſt vna ex liguis grecoꝛū.

Ioppe.ioppes.ioppen.ioppe. oppiduȝ paleſtine maritimū. In̄ ioppita.te.

Ioꝛdanis.nis.m.g.iudee fluuiꝰ.a duobus fontibꝰ noiatꝰ.quoꝝ vnus ioꝛ.alť dan dꝛ. Hi copulati ioꝛdanē faciunt Naſciť q̄ꝫ ſub libano monte ꝛ diuidit iudeā ꝛ arabiam q̄ poſt multos circūitꝰ iuxta hiericho i mare moꝛtuū fluit. Et interp̄tať riuus iudicij.

Ios.i.fluuius.

Ioſaphat.interp̄tať iudicium dn̄i.

Ioſeph qꝛ mater alium ſibi addi optauerat vocauit augmentū. Hūc Pharao ſapha/net appellauit. qđ hebraice abſconditoꝛū reptoꝛ ſonat.qꝛ obſcura ſōnia reuelauit et ꝑdixit ſterilitatē. Interp̄tať em̄ ſaphanet egyptio ẜmone.ſaluatoꝛ mūdi. qꝛ oꝛbē terre ab imminente famis liberauit excidio.

Ioſue interp̄tať ſaluatoꝛ. Iꝑe enim in figura chꝛiſti populum a deſerto liberauit.ꝛ in terram ꝓmiſſionis induxit. Et dictus eſt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Joſue bennun vel bentheleon .i. fili⁹ Nun Itē dictus eſt ieſus filius Naue. Vñ Hieronym⁹ in ꝓlogo Regl. Et incipiunt a Jeſu filio naue. qui apud eos Joſue bennun dicitur.

Jota ꝓpͤe dꝛ hec lr̃a .ſ. apud grecos. ⁊ ē minoꝛ ceterl lr̃is. qꝛ vno ductu fit ſm Aug⁹. Sꝫ qñqꝫ ponit̃ ſimpliciť ꝓ qlibet lr̃a. Vñ in Mattheo. Jota vnũ aut vn⁹ apex non ꝑteribit a lege.

Jotaciſmus .mi. eſt vbi i. pl̃imũ ſonat. vt ſi dicas Juno Jouis iure iraſcit̃. Vel Jotaciſmus eſt cuꝫ ꝟboꝝ ꝯiunctio in hui⁹ i. lr̃ę aſſiduitate collidit̃. vt in ꝑdicto exēplo patet. Vel ſm Hugl. Jotaciſm⁹ eſt vocaliuꝫ lr̃aꝝ exilis ꝓnunciatio. Vl' qñ in iota lr̃a ē duplicatus ſonus .ſ. qñ ꝓ vno iota ꝓnũciantur duo. vel econuſo. vel qñ vnũ exiliuſ duo ſpiſſius ſonant. Nã vnũ ſpiſſius duo exilius ꝓferri debent.

Jouenſiles. cõis. ge. i. dij ad nũcia ꝓferēda deputati. qſi Joui .i. creatoꝛi ſaltatoꝛes. et dꝛ a Joue ⁊ ſalio. Et coꝛ. ſi. Vñ Martial' capella. Lymphę dijqꝫ iouenſiles. Vl' ſm aliam lr̃am nouenſiles.

Jouinianiſtę. qdam heretici a Jouiniano qdam monacho dicti. aſſerentes nullã nubentium ⁊ ꝟginũ eſſe diſtantiã. nulliuſqꝫ inter abſtinētes ⁊ ſilr̃ epulãtes eſſe diſcrimē.

Jouoni⁹ .i. ianuarius. qꝛ oim mēſiũ eſt pat

I ante P

Ipapanti. indecli. i. obuiatio vel occurſus ⁊ dꝛ ab ipa grece. qꝺ latine dꝛ ire. ⁊ ãti. qꝺ eſt ꝯtra. Vnꝺ reꝑſentatio dñi in templo .i. feſtũ purificatiõis beatę ꝟginis dꝛ ipapanti. qꝛ tunc Symeon chriſto occurrit ⁊ obuiauit. ⁊ in vlnis ſuis accepit eũ. ⁊ in templo reꝑſentauit. ſm Hugl. Pap̃. etiã dic̃. Ipapanti grece. obuiatio dꝛ ſymeonis .ſ. ⁊ Annę ⁊ ceteroꝛum. ⁊ ſcribit̃ ꝑ a. antepenul. ſyllaba.

Ipſe. ip̃a. ip̃m. põt iũgi cũ ꝑma ⁊ ſecũda et tertia ꝑſona. vt ip̃e lego. ip̃e legiſ. ip̃e legit Sed cũ ꝑma ⁊ ſecũda figuratiue. cũ tertia ſine figura. ⁊ eſt p. de ſecunda ſyllaba. Et vt dicit Priſcia. in. xij. li. de ꝓnomib⁹. Illud attendendũ ꝙ cũ ille illud. iſte iſtud. is id. faciũt neutra. ip̃e ſolũ qꝺ ⁊ ipſus inueitur a vetuſtiſſimis ꝓlatũ. neutrũ in ũ. deſinens fecit. Vñ Terenti⁹ in andria. Ipſus mihi Dauus. q intim⁹ eſt coꝝ ꝯſilijs. Ip̃a em̃ q qbuſdã viſa eſt ratio non adeo firma videt̃. iõ in ũ. facit neutrũ. qꝛ in us deſinit maſculinũ. Nam alius cũ in us. terminet̃. aliud tñ neutrũ facit.

I ante R

Ir. neu. ge. indecli. i. palma. man⁹. Vñ. Si vis mnã. vir na. dabit̃ tibi nantl in ir mna

Ira. rę. f. p. eſt furoꝛ recēs cito trãſiēs. quę ſic diffinit̃. Ira eſt repentina ai motio ex q nõ ꝓuenit odiũ. Vel ira eſt ſanguis accenſio circa coꝛ ſm phm. Et eſt ira breuis furoꝛ. ſed iracũdia vel odiũ qꝺ idē eſt inueterata ira de vltiõe ſꝑ cogitans. Itē ira eſt ꝑſens cõmotio animi. ⁊ ex cauſa naſcit̃.

Iracũdia eſt vitiũ naturale ⁊ ꝑpetuum. Et ſic iratus eſt ꝓ tꝑe ꝯcitatus Iracũdus frequent̃ iratus ⁊ leuiter.

Iris. iris. vel iridis. m. g. eſt arc⁹ cęleſtis. et dꝛ ab aere. qſi aeris. eo ꝙ ab aere deſcēdat ad terrã. Sed arcus ꝓpͤe eſt via ip̃ius deę ſed Iris ip̃a dea. Et dꝛ iris qſi eris. qꝺ latine dꝛ lis. qꝛ raro mittit̃ niſi ad litem ⁊ diſcoꝛdiã ꝯcitandã. Et eſt nuncia ⁊ pediſſeq Junonis. Et nõ ꝙ iris nihil aliꝺ eſt qꝫ nubes ſoli oppoſita. radijs ſol' ml'tipliciter informata. Ea em̃ eſt natura lumioſi coꝛpoꝛis. vt ſꝑ in oppoſitã partē radios dirigat Sol em̃ cũ ſit luminoſum coꝛp⁹ radios ſuos mittit in partem oppoſitã in q qñqꝫ nubem inuenit q in vna ꝑte ſui eſt denſa. in alia denſioꝛ. in alia denſiſſima. Item in alia ſui ꝑte eſt rara. ⁊ in alia rarioꝛ. ⁊ in alia rariſſima. In illa q eſt denſa ſolares radij qſi in vitro incluſi rubeũ coloꝛem faciũt. in dēſioꝛi ceruleũ. in denſiſſima nigrũ. Item in rara ꝑte faciunt viridē. in rarioꝛi croceum in rariſſima albã. Et ita ſm maioꝛē dēſitatem illius nubis magis accedit ad coloꝛes nigredini affines. Scꝺm maioꝛē raritateꝫ magis accedit ad coloꝛes albedini affines Pręterea nubes illa qꝺdam coꝛpus eſt cõpoſitũ ex qttuoꝛ elemētis ⁊ aquoſum. q ſolis radio accenſa a qttuoꝛ elementl qdripꝑtitum cõtrahit coloꝛem. Cõtrahit ab igne rubeũ. ab aere ceruleũ ſiue lucidũ vel purpureum. ab aqua viridem. a terra nigrum Hinc eſt ꝙ ſi videat̃ iris in mane. videt̃ in occidente. ſed in veſpe videt̃ in oꝛiēte. Si in meridie videt̃ in ſeptentrione. In meridie videri nunqꝫ põt cũ ſol in oppoſita ꝑte nunqꝫ poſſit eſſe. Et hinc ꝓpter varietatē coloꝛum iris dꝛ qdam gēma. ⁊ etiã quędaꝫ herba. qꝛ eius flos coloꝛũ varietatem cęlēſtem arcum imitet̃. Vñ. Circulus eſt iris. lapis eſt. herbaqꝫ dr̃ iris.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Irinos eſt ſeries orationis vl' ꝯſtructio te/
norem ſuū vſq3 ad vltimū ſuans. vt apud
Virgiliū. In pncipio celum ac terras cam
poſq3 liquētes. Lucentēq3 globū lunę tita
niaq3 aſtra. Spūs int' alit. ſm Donatum
Beda xo dic̄. Irinos. i. ꝯuenientia dr̄ qn̄
ſeries orōnis tenorē ſuū vſq3 ad vltimum
ſuat. nulla videlicet alia cā vl' pſona muta
ta. vt in pſal'. De' in noīe tuo ſaluū me fac
⁊c̄. vſq3 dū ait. Et non pꝑoſuerunt ⁊c̄.

Ironia eſt trop' p contrariu3. quod conat̄
oſtendēs. i. trop' oſtēdēs id p ꝯtrariū qd
conat̄. i. qd vult. vt in libro Regū. Clama
te voce maiori. De' em̄ baal forſitan loqt̄.
vl' in diuerſorio eſt. aut dormit vt excitet̄.
Hanc niſi ḡuitas pnunciatiō is innuerit.
ꝯfiteri videbit̄. qd negare ꝯtendit ſm Do
natum. Hugi. xo dicit. Ironia eſt ſnia p/
nūciationi ꝯtrariū hn̄s intellectum. ſc3 ſic
Laudans vt vituperare intelligat̄.

Irrefragabil'. lis. ꝯ. t. ⁊ h le. i. inuincibilis.
cui reſiſti vel inſtari non pōt.

Irregularitas eſt q̄dā nota. ſiue impedimē
tum canonicū ex facto ſiue defacto pueni=
ens. q̄ qs ad eccl'aſticos ordines pmoueri
⁊ iam pmotus in eis miſtrare phibetur. ⁊
deg̃dari ſiue deponi qn̄q3 meretur.

Irreuerens. ent'. i. nō reuerēs. inuerecūd'
Inde irreuerentia. tię.

Irriguus. gua. guū. i. madidus. vel fertil'.
vl' fecūdus. vl' ſtercorat'. ⁊ dr̄ ab irrigo as
Vn̄ Oratius in ſmonib'. Irriguo nihil ē
elucius horto. Et hoc irriguū. gui. Unde
Iudic' j. Irriguum ſupius ⁊c̄.

I ante S

Is. ea. id. ſcribit̄ ſine h. Vn̄ in pl'ali ij. et eę.
⁊ ijs. ſine h. debent ſcribi p geminū i. Sed
hi. hę. his. debent aſpirari. ⁊ p vnū i. et p
vnū e. ſcribi. Et nō q̄ id eſt. ⁊ h ē. ſūt duę
ptes. vt cū dr̄ Marc'. id eſt Tullius. vel
Marcus. h eſt Tulli'. Id eſt vl' h eſt. nō
pōt eē vna dictō cōpoſita. q2 ꝯſtat ex nōō ⁊
xbo. Etia3 nō ſunt ꝯiunctiōes expoſitiue
vt q̄dam putauerūt. q2 nec etiā tal' ſpēs cō
iunctionum inuenta eſt. Sunt ḡ orationeſ
expoſitiue. Et illud pnomen h veit demō
ſtratiue. ⁊ h pnomen id relatiue. ⁊ reſpicī i
tellectum p̄cedentis termini. ⁊ nō ſuppoſi
tu3. ⁊ ideo ſumit̄ in neutro genere. ⁊ in ſin=
gulari numero.

Iſaac interp̄tat̄ riſus. ſm Pap̄.

Iſachar interp̄tat̄ merces. Et cor. pe. Vn̄ i
Aurora. Eſt aſin' fortis Iſachar recubās
pꝑe metas.

Iſa goga. gę. i. inſtitutio. vel introductio.
Vn̄ apud dialecticos introductiōes ad ar
tem dialecticā iſagogę dicunt̄ Et etiā Lib
Porphirij dr̄ Iſagoga. q2 introductorius
eſt ad librū p̄dicamētoꝝ. Jn̄ h iſagog'. gi.
introductor lr̄arum.

Iſboſeth. vir cōfuſionis interp̄tat̄.

Iſcalidus. da. dū. dr̄ ab excolo. lis. vt ager
iſcalidus. q̄ſi excolid'. q2 iam a cultura ex=
terit. ſic̄ excōſul. q2 a cōſulatu diſceſſerit.

Iſis. idis. fę. t. eſt dea lanificū. ſm fabulas
egyptioꝝ. q̄ habuit duos fratres. ſ. oſirim
⁊ tiphonē. Et ipā dea Iſis nupſit oſiri p
marito. qd alter frater dolēs. eū occidit. q̄
pꝑter oſirim cū filio ſuo oro fugit in biblū
ſyrię q̄rendo occiſu3 oſirim amariſſime la/
mentando donec orus creuit. q̄ int' fecit ti/
phonem patruū ſuū. ſui patris occiſore3 ⁊
fratrem. ac ſuū auunculū.

Iſop'. pi. ē herba apta pulmonib' purgan=
dis. Iſop' etiā dr̄ ſparſorium aq̄. q2 in qui
buſdam locis fit ex illa herba. vel dr̄ ſic. p
pter ſimilitudinē purgatiōis. Et eſt fę. ge.
ſm Hugl. Inuenit̄ tn̄ in neu. ge. h iſopu3.
Vn̄ Macer de virib' herbaꝝ. Et iſopu3
ſiccū calidū q̄3 tertius illi. Eſt in vtroq3 ḡ
dus ⁊c̄. Et ſm aliq̄s cor penl'. Vn̄ in auro
ra. Pectoris humores iſopi decoctio mū/
dat. Item alius dicit Iſopus ē herba pur
gans de pectore phlegma. Alij dicūt q̄ iſo
pus ſit grecū. ⁊ pd̄. pe. Vn̄ Bernard' ait.
Pector' herba cauas. rupes inſedit iſopo
Itē alius. Ad pulmonis op' cōfert medi/
camen iſopus. Itē Ius ſinapis cerebru3.
ſed purgat pectus iſopus.

Iſpal'. eſt q̄dam ciuitas hiſpanię. Jn̄ iſpali
enſis. ſis. ꝯ. t. ⁊ h ſe.

Iſrael. m. g. indecli. ⁊ etiā decliabile iuenit̄
h iſrael. hui' iſrael'. Jacob dict' fuit iſrael.
⁊ interp̄tat̄ vir videns deū. Is em̄ dr̄ vir.
ra. vidēs. el. deus. Tunc em̄ nomē h accē
pit. qn̄ tota nocte luctatus vicit angelū in
certamine. ⁊ oriente lucifero bn̄dictus eſt.
⁊ inde pꝑter viſionē dei. iſrael appellat' ē
Sic̄ ⁊ ipē ait. Vidi dn̄m facie ad faciē. Et
ex hic duodecim trib' filioꝝ iſrl' vocabulū
ſortite ſunt. Vn̄ Exo. xiiij. Fugiam' iſrae
lem. Jn̄ h ⁊ hęc iſraelita. tę. pe. p. ⁊ iſraeli
tic'. ca. cū. pe. cor. Et ſolēt q̄dā in h noīe iſ=
rael tacē s. q2 s. añ r. in eadē ſyllaba ſonare
nō pōt in latinis dictionib'. ſ3 errāt. Non
em̄ iſrl' eſt latina dictio vl' greca. ſed barba
ra ⁊ in barbaris dictionibus in multi licet

barbariçare. Nõ em̄ barbaries vł lingua
hebrea artat᷑ regulis artis grām̄atice.

I ante T

Italia.liç. dicta eſt ab Italo rege. Et nõ ꝙ
italia olim a grecis occupata. mag᷑ grecia
dicta eſt. Jñ italicus.ca.cū. ⁊ ital⁹.la.lum
Sʒ h̄ magł dʒ ab italo rege. Et corr᷑.ꝑmam
italia.licʒ aliqñ inueniatur lōga ꝑ extaſim
vt Italiā ꝓfug⁹ ⁊c̄. vt dicit Donatus.

Iter.iterł.neu.ge. ⁊ h̄ itiner.nerł. ⁊ hec itio
onis. ⁊ h̄ itus.tus.oia ab eo.is.ſʒ differūt.
qꝛ itus ē via q̄ iri ab hoie q̄ꝗꝫ ꝟſum pōt. ſʒ
iter ⁊ itiner diūſam hn̄t ſigtionem. Iter ei
eſt loc⁹ tranſitu facił. Vñ ⁊ eū appellamuſ
aditū. Itiner aūt eſt iter lōge viç. ⁊ ipſe la-
boꝛ ambulandi. vt quo velꝑuenias. Acci
piūtur tñ qñqꝫ in eadem ſigtione. Et ꝭm h̄
ex iſtis duobus nomib⁹.ſ.iter ⁊ itiner effe
ctum eſt vnum h̄ mō. Iſte ntūs iter eſt in
vſu.ſed eius obliq̄ nō ſunt in vſu. Itez iſti
obliq̄ itineris.itineri.itinere.ſunt in vſu ſʒ
eoꝝ ntūs aboleuit. ⁊ ſic factuʒ eſt vt ex iſtł
obliq̄s ⁊ ex illo ntō iter efficeret᷑ vnū nom.
⁊ declinat᷑ h̄ iter.itineris.

Itinerarche dicūt᷑ itineris cuſtodes.ab eo.
is. ⁊ archos grece.i.ꝑnceps h̄ nomē trahē
tes.qꝛ ad ꝓuinciaꝝ tutelā ꝑ ſingła loca pa
cis ⁊ q̄etis faciunt ſtare cuſtodiā. vt in.l.j.
C. de cuſto.reoꝝ.

I ante V

Iuba.be.f.p.eſt crinis equoꝝ ⁊ etiā alioꝝ
aialiū irrationabiliū. ⁊ dʒ a iubeo bes. Iu
ba etiā dʒ criſta q̄ galeç ſupponit᷑. vel ꝓpt᷑
noticiā. vel ꝓpter fruſtrationem ictuū Jñ
iubatus.ta.tū.i.crinit⁹. vel criſtat⁹. ⁊ Iu-
boſus.ſa.ſum.i.iubis abundans.

Iubar.barł.i.ſplēdoꝛ vel initiū ortus ſolis.
vł ſol. vel lucifer. ⁊ dʒ a iuba.be.qꝛ ꝓpt᷑ ra
dios qōlibet iſtoꝝ videt᷑ iubatū.qꝛ dirigit
radios ad modū iubarł. Et coꝛ.ꝑmā. Vñ.
Exemplū q̄ſi ſol collaterale iubar.

Iubileus.le.m.s.i.ann⁹ redēptiōis gaudij ⁊
leticie ⁊ remiſſionis.q̄ ꝭui liberati donabā
tur.debita relaxabant᷑.captiui abſoluebā
tur.poſſeſſiōes ġtis reſtituebant᷑. Ita dic̄
Hugł. In hiſtoꝛijs aūt ſuper Gen̄.xiij. dʒ
Ab hac victoria Abraç tradunt iubileum
habuiſſe initiū ꝓ hac remiſſiōe captiuoꝝ.
Iobel em̄ remiſſio vel initiū dʒ Jñ iubile⁹
id ē remiſſiu⁹ vel initiās. Ob h̄ aūt ꝯſtitu/
tus eſt q̄nq̄geſim⁹.qꝛ tūc erat Loth. vt di-
cunt q̄dam q̄nq̄ginta annoꝝ. vel tunc erat
q̄nq̄geſimus annus ex q̄ dn̄s de⁹ locutus
erat Abraç in via. vel ex q̄ egreſſus eſt de
tairam. Et nō ꝙ ſi iubileus deriuat᷑ a iubi
lo.las. tunc dicendū eſt iubile⁹ ꝑ i. in ante-
penul.ſyllaba. Si aūt a Iobel. tunc dicen
dum eſt iubeleus ꝑ e. in añpe.ſyllaba. In
ꝑma aūt ſyllaba cauſa euphonie ſcribitur
ꝑ u. ⁊ non ꝑ o.

Iubilus.li.i.argutus.ſonoꝛus ⁊ letabūd⁹
cant⁹. Pꝛopꝛe q̄dem iubilus eſt vox ꝯfuſa
ꝑ gaudio. Vel ꝭm q̄ſdam Iubil⁹ eſt gau/
dium qō verbis explicari non pōt. nec ta-
men penitus reticeri. Vel iubilus eſt cum
tanta leticia coꝛde ꝯcipit᷑ quanta ſermoniſ
efficatia nō explet᷑. vt dicit Pap̄. Vnd in
Grecismo dʒ. Fertur inexpleta iubilus le/
ticia mentis.

Iuda filius Iacob.cōfeſſio interꝑtat᷑. Qñ
em̄ eū pepit Lia.laudē dn̄o retulit dicēs.
Nunc ſup h̄ dn̄o ꝯfiteboꝛ. Et nō ꝙ ꝓ filio
Iacob inuenit᷑ Iudas vel Iuda.de. ⁊ iu/
da indecli. Jñ Iuda.de. vł iuda indeclia/
bile. tam ꝓ pplō q̄ꝫ ꝓ terra iudeoꝝ. Et qñ
ē indeclinabile debet accentuari in fine iu/
da cā differentie. ꝭm Hugł. Vñ Alex. Cū
declinat᷑ demittit᷑ vltima iuda. Cū manet
immota ipius poſtrema leuat᷑. Et a Iuda
vel Iudea dʒ iudaicus.ca.cū.

Iudas iacobi q̄ appellat᷑ alibi lebeus. figu-
ratum nomen hʒ a coꝛde. qō nos diminuti
ue coꝛculum poſſumus appellare. Ipſe in
alio euangelio Taddeus dʒ. quem eccłia/
ſtica hiſtoꝛia tradit miſſum Ediſſā ad aba
garum regem.

Iudas ſcarioth. vł ſcariothis. vel a vico in
q̄ natus eſt. vel a tribu Iſachar vocabulū
ſumpſit. q̄dā ꝑſagio futuri in ꝯdēnationeʒ
ſui Iſachar em̄ interꝑtat᷑ merces. vt ſigr̄e
tur ꝑcium ꝑditionis. quo vendidit domi/
num. Scarioth interꝑtat᷑ memoꝛia moꝛtł.
qꝛ non repēte ꝑſuaſus. ſʒ diuti⁹ meditatuſ
ꝑegit ſcelus.

Iudei dicunt᷑ q̄ moſaicam legeʒ ad lr̄aʒ imi
tantes tenent circūcidendo. ⁊ alia legalia
faciendo.

Iude⁹.dea.deuʒ. dʒ a iuda filio Iacob. qō
nomen ſciſſura decē tribuū hebꝛeis impo/
ſuit. Nam añ hebꝛei vel iſrł dicti ſunt. ſed
ex quo in duo regna pplus dei diuiſus eſt.
tūc due trib⁹ q̄ de ſtirpe iuda reges habe/
bant iudeoꝝ nomen ſoꝛtite ſunt. Reliqua
ꝑs decē tribuū q̄ in ſamaria regem ſibi cō/
ſtituit. ob pplī magnitudinem ꝑſtinum no
men obtinuit iſrael. Et interꝑtatur iude⁹

o 5

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cõfeſſoꝛ ſiue confitẽs. Nomẽ ꝟo mõ nõdũ
eis ꝯuenit. interp̃tatio aũt ei⁹ ab eis longe
abſentaꝛ. Non em̃ vero noie nũc dicũtur
ꝯfeſſores. ſed diſſeſſores potius.

Judex. dicꝗ. dꝛ q̃ſi ius dicens pplo. vel iure
diſceptãs. ⁊ eſt etymo. Jure aũt diſcepta/
re. eſt iuſte iudicare. Nõ em̃ eſt iudex. ſi nõ
eſt in eo iuſticia. vt in. c. forus. §. in oi q̃z ne
gocio. de ꝟ. ſig. Et iudex ẽ. q̃ ex iuriſdictio
ne p̃pa. aut ſibi delegata. ⁊ commiſſa ius
habet ſup cauſas litigioꝝ̃ vel litigatorum
cognoſcendi.

Judex oꝛdinarius eſt ille q̃ hꝫ poteſtatez iu
dicandi a ſe iure ſuo hoc ipo q̄ eſt talis. vt
ep̃s. baliuus. p̃ſes. p̃uincie. ⁊ ꝯſimiles.

Judex delegatus eſt ille q̃ hꝫ p̃tãtem de cã
aliqua cognoſcendi ab aliq̃ ſibi cõmiſſam
q̃ etiam dꝛ iudex extraoꝛdinarius.

Judex cõpetens dꝛ q̃ cauſe iuriſdictionẽ hꝫ
cũ exercitio dato qḋ p exceptionem poſſit
elidi. ſiue exceptio ꝯtingat pſonã. vt qꝛ ſu-
ſpectus. ſiue iuriſdictionẽ vt qꝛ reſcriptuz
ſurrepticiũ. vt i glo. i cle. cũ lite. vt lite pẽ.

Judex incõpetẽſ eſt in quẽ licet ꝯſenſerim⁹
vel qꝛ ip̃e nullam iuriſdictionẽ habeat. vł
qꝛ interuenit erroꝛ in adducendo vł adeũ/
do ip̃m. vel qꝛ vi cõpulſus ſum in eum con
ſentire.

Judex cõpꝛomiſſarius. eſt ille q̃ ex compꝛo
miſſo. i. ex ꝯſenſu partiũ ⁊ ex litigantiũ ele
ctione de cauſa cognoſcit. q̃ nullã hꝫ iuriſ/
dictionẽ p̃pam ſeu delegatã. ff. de arbi. l. j

Judices pedanei. dicũꝛ illi quoꝝ officiũ eſt
de minutꝗ cauſis ⁊ infimis cognoſcẽ. ⁊ iuti
libus vel vilibus. licet ſint oꝛdinarij.

Jud ices cartularij erãt olim q̃ ab impatoꝛe
p̃uilegiati erãt. vt q̃ vellent corã eis litiga-
re poſſent. ſꝫ ip̃i non poterãt cogẽ aliquem
ad litigandũ coꝛam eis. Et dicunꝛ etiã ho
die iudices oꝛdinarij creati a comite pala/
tino. q̃ non hñt admiſtrationem niſi habi/
tu. vt no. in. l. j. ff. de iudi. ⁊. l. fi. C. vbi ⁊ a-
pud quos reſti. agen. ſit.

Judices domeſtici. vide ſupꝛa domeſtici.

Judicez delegare. eſt vice ſua aliũ de cauſa
cognitoꝝ conſtituere.

Judiciũ. Hec dictõ mł'tiplicit ſig̃t. p̃mo mõ
idẽ eſt qḋ caſus foꝛtuit⁹. vt dꝛ. Hoc ḋ meo
iudicio veit. ſecũdo ẽ diſcretio. vt dicẽdo.
Jn puerꝗ nõ eſt iudiciũ. fac̃ Jnſti. q̃ non eſt
pmiſ. fa. teſta. §. p̃terea. tertio eſt actio. vt
cũ dꝛ. Judiciũ familie herciſcũde. ff. de iu-
di. l. i familie. q̃rto eſt vltia volũtas teſta/
toꝛis. q̃nto eſt iudiciũ vel ſnia iudicꝗ. l. j. ff.
de re iudi. ſexto ponꝛ p examiatione vel
deliberatiõe. ſeptio p autoꝛitate. lxij. di. c.
ij. octauo q̃ñq̝ p pena. l. di. c. expurgabat
nono capiꝛ p inſtãtia vel oꝛdinatiõe cauſe
diſcutiende in iure corã iudice. ſic ſumiꝛ in
ti. de iudi ⁊ in. l. pperandũ. §. j. C. ḋ iudi.
⁊. ff. e. ti. l. pponebaꝛ. Et in hac ſig̃tiõe dif
finiꝛ ſic. Judiciũ eſt actus legitim⁹ triũ p/
ſonaꝝ. ſ. iudicꝗ. actorꝗ ⁊ rei. ſup eadẽ q̃ſtio-
ne. aut ſup eodẽ iudicio ꝯtract⁹. de ꝟ. ſig.
c. foꝛus. in glo. Et dꝛ iudiciũ. q̃ſi iuriſdictõ
⁊ oſtenſio. Et eſt iudicium dum diſcernit.
Cauſa cũ pponiꝛ. Juſticia cuꝫ finiꝛ. Et a
iudiciũ dꝛ hꝰ iudiciolũ. li. dimi. ⁊ iudiciari⁹
ria. riũ. qḋ ptinet ad iudiciũ. ⁊ hꝰ ⁊ hec iudi
cialis. ⁊ hꝰ le. in eodem ſenſu.

Judiciũ ꝯtradictoꝛiũ dꝛ. ſi dicerem hoc eſſe
ꝯſuetudinem. ⁊ tu adũſarius meus dice/
res non eſſe ꝯſuetudinem. vt in. c. abbate.
in glo. fi. de ꝟ. ſig.

Judicia capitalia ſunt q̃buſ caput eximiꝛ a
ciuitate moꝛte vł exilio. de his vide Jnſti.
de pub. iudi. in. §. publicoꝝ.

Judicia publica ſunt de publicꝗ cauſis. ⁊ di
cunꝛ q̃ſi populica. qꝛ cuilibet de pplo com
miſſa eſt executio vt ꝯtra crimen leſe maie
ſtatis in quo oẽs de pplo poſſunt accuſare
Q̃ñq̝ iudiciũ publicũ dꝛ eſſe iudicium qḋ
intendiꝛ a crimine. de hꝰ Jnſti. de publi. iu
di. in p̃n.

Judicia p̃uata. ſunt q̃ ciuiliter tractantur ſi
ue intentanꝛ.

Judith vidua laudanda q̃ interfecit Holo-
fernem. ⁊ liberauit iſrł de manu hoſtis. et
interp̃taꝛ laudans. vel iudea. vel ꝯfitens.

Jugabił. lis. ꝯ. t. ⁊ hꝰ le. qḋ etiã hꝰ ⁊ hec iuga
lis. ⁊ hꝰ le. inueniꝛ p ſyncopã. i. iungibilis.
vel iugo habił.

Jugał. lis. ꝯ. t. ⁊ hꝰ le. i. iugo aſſuet⁹. ſub iu/
go poſit⁹. q̃ſi domitus. Jtẽ inueniꝛ iugał.
id ẽ iungibił. ⁊ tunc dꝛ a iugabił p ſyncopã
Uñ. ij. Re. viij. Subneruauit omẽs iuga
les curruum.

Jugeꝝ. ri. ſm q̄ cõiꝛ accipiꝛ eſt ſpaciũ terre
qḋ vnũ aratrũ põt arare in die. Et iueniꝛ
hꝰ iuger. gerꝗ. in eadẽ ſig̃tiõe. Jſiḋ. dicit in
lib. etymo. Jugerum ꝯſtat longitudie pe/
dum ducentoꝝ q̃draginta. latitudine cen/
tum viginti.

Juglꝗ. gis. ꝯ. t. ⁊ hꝰ ge. i. aſſidu⁹. ꝯtinuus. p/
ſeuerãs. ⁊ pḋ. p̃mã. ſed iugũ eã coꝛ. Unde
Expers eſſe iugi venerꝗ nequeo p̃ce iugi.

Jugitas tatꝗ. f. t. i. aſſiduitas. pſeuerãtia

Juglãs. dis. dꝛ a Joue ⁊ glans. Et dicunꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

iuglãdes castanee.q̃ſi iouis glandes.quia
ſunt ꝯſecrate ei. vel q꞉ ſunt cib⁹ ioue dign⁹

Jugulus.li.i.guttur vł gutturł inciſio.Vñ
Lucan⁹ in.ij.His dabit h pacem iugulus
finemq̄ maloꝝ.

Jugulũ.li.dimi.i.paruum iugũ.

Jugũ.gi.n.s.eſt cacumẽ montł.⁊ dꝛ a iũgo
gis.q꞉ ꝓpinq̃tate iugoꝝ colles iugãť.Jñ
iugoſus.ſa.ſuʒ.i.cacuminoſus vł montuo
ſus.Diciť etiã iugũ illud ligneũ inſtr̃m cũ
quo boues iunguntť.Vñ q̃dam ſimilitudi
ne iuguʒ dꝛ fuit⁹.⁊ inde h iugulus.Et coꝛ
ri.ꝑmam iugum.Vñ ꝓſper.Non fuile g̃
uat libere coꝛda iugum.

Julianus.na.nũ.eſt nomẽ poſſeſſiuũ de iu-
lius ceſar.Jñ Julian⁹.ni.dꝛ ꝓꝑum nomẽ
cuiuſdam viri.

Julus.li.fuit fili⁹ Enee.Et eſt biſſyllabũ.
licʒ q̃nq̄ cã metri ponať triſſyllabum.Et
hic ceſar dict⁹ eſt Juli⁹.q꞉ de eiuſdẽ proge
nie ꝓceſſit.Vñ illð.Juli⁹ a magno dimiſ-
ſum nomẽ Julo.Jñ iuli⁹.lia.liũ.nom̄ poſ
ſeſſiuum.⁊ hec iulia.lie.q̃dam colũna rho
me in cui⁹ ſũmitate ẽ vrna.in q̃ poſita fue/
rũt oſſa ⁊ cinis coꝛpis ceſarł.⁊ hic dicta eſt
iulia.Jtẽ a iulio impatoꝛe dictus eſt h iu/
lius.lij.q̃dam mẽſis.q̃ ꝑmo vocabať q̃ntiľ
ſed poſtea in honoꝛẽ Julij ceſarł q̃ eo mẽſe
natus eſt.vel q꞉ in eo aliquã victoꝛiã obti-
nuit dict⁹ eſt Juli⁹.Jñ iulius.lia.lium.

Julos ꝓꝓe dꝛ ꝑma barba.ſ.lanugo

Jumentũ.ti.dꝛ a iuuo.uas.vel a iuuamẽtũ
ꝑ ſyncopã.bos.vł equ⁹.vł aſin⁹.⁊ dicunť
hmõi aĩalia iumenta.q꞉ nr̃m laboꝛem vel
on⁹ ſuo adiutoꝛio ſubuectãdo ⁊ arãdo iu/
uent.Nam carpenta trahit bos.⁊ duriſſi/
mas terre glebas vomere euẽtit.Equus et
aſinus poꝛtant onera.⁊ hoĩm in q̃diẽdo la
boꝛem temperãt.vñ ⁊ iumẽta appellãť.q꞉
iuuant hoĩes.Eadẽ q̃ʒ dicunť armẽta Jñ
iumentarius.ria.riũ.qð ꝑtinet ad iumen-
tum.⁊ h iumentari⁹.rij.⁊ hec iumentaria
rie.cuſtos iumenti.

Juncata.te.eſt lac ꝯcretũ ⁊ iuncł inuolutũ.
⁊ dꝛ a iuncus.ci.

Junc⁹.ci.i.ſcirp⁹ vł papyr⁹.⁊ dꝛ a iũgo.gł.
q꞉ eo aliq̃d iungiť ⁊ ligať.vel q꞉ iũctis ra/
dicibus hereat.Jnde h iunculus.li.dimi.
⁊ h iuncetũ.ti.locus vbi iunci abundãt.et
iunceus.cea.ceũ.i.de iuncis exñs.vel ad
iuncos ꝑtinens.vel macer.vel ſubtilis ad
modum iunci.

Jũgibiľ.lis.ꝯ.t.⁊ h le.apt⁹ ad iungẽdum.

Junipyr⁹.ri.q̃daʒ arboꝛ cui⁹ cineres pleno
ãno fuãt ignẽ.⁊ dꝛ q̃ſi gignipyr⁹.i.gignẽs
pyr.i.ignem.q꞉ ꝯtectum diu teneat ignem
adeo vt ſi prune ei⁹ cinere fuerint coopte
vſq̄ ad annũ ꝑueniũt.vel q꞉ ab ãplo vſq̄
in acutum finit vt ignis

Junius.nij.menſis q̃dam.vide infra mai⁹

Junix.cł.f.t.idẽ eſt qð iuuẽcula.i.ꝑua bos
ſm Hugł.Pap̄.vo dicit Jũces boues iu
uenes.Et ꝓð.pe.gti.Vnð Perſius.Tot
tibi in flãmis iunicũ omẽta liqueſcunt.

Junð.iunonis.f.g.dꝛ a iuuo.as.q̃ſi iuuãs
nouos.Eſt em̄ Juno diuina bonitas q̃ no
uos iuuat.q꞉ creata gr̃a ſua nutrit.Eſt eti-
am aer q̃ ſimiliť iuuat nouos.q꞉ infantes a
calido ⁊ humido vtero veniẽtes.⁊ ſimiliũ
q̃litatum bñficia poſcentes recipit fouens
humoꝛe ⁊ caloꝛe.q꞉ ipe ſolus inť elementa
calidus eſt ⁊ humidus.Hec etiã eſſe dꝛ lu/
cina.i.dea partus.Vel iuno dꝛ q̃ſi iano a
ianua.i.ianua ꝓpagationis feminaꝝ.q꞉ q̃
ſi poꝛtas matronaꝝ pandit.⁊ naturas nu/
bentiũ maritis.Eſt em̄ dea parturientiuʒ
⁊ nubentiũ.Jñ iunoni⁹.nia.niũ.i.res ꝑti-
nentes ad iunonẽ.vł res iunonis.ſicut pa-
uo.q̃ dꝛ auis iunonia.Vñ Ouidi.de arte.
Laudatas oſtendit auis iunonia pennas

Jupiter.iouis.eſt vnus de ſeptem planetiſ
erraticis in ſuis q̃litatib⁹ tẽperat⁹.calidus
⁊ humidus.Maliciã nanq̄ Saturni tem
perat.Curſum ſuũ in duodeci ãnis cõplet
Jtẽ ſm fabulas poetaꝝ ferť alioꝝ deoꝛuʒ
pať.⁊ dꝛ a iuuo vel iuuans.⁊ pr̃.Et ꝓð.ꝑ
mam poſitiõe.Vñ Ouidius in epi.Jupiť
eſſe piũ ſtatuit qðcunq̄ iuuaret.Et inueni
tur in ntõ iupiter vel iouis.vt diċ Priſcia
nus.Tamen moderni vtunť tm̄ h ntõ Ju
piter.Hugł.aũt dicit.A iuuo.uas.dꝛ h io-
uis.huius iouis.⁊ h iupiter.teris vel iupi
tris.Antiq̃tus em̄ ita declinabanť oĩa iſta
ſed poſtea obliq̃ iſtius noĩs iupiť ⁊ iſte no-
miatiu⁹ iouis aboliti ſunt.Vnð poſtea ex
obliq̃s iſtius nti iouis.⁊ iſto noĩe iupiť fa-
cta eſt q̃dam cõmixtio.⁊ redacta ſunt q̃i in
vnum nomẽ.ſ.h iupiter.huius iouis.Jñ
h ⁊ hec Jouiaľ.⁊ h le.

Juramentũ.ti.eſt affirmatio vel negatõ ſa
cre rei aſſertiõe vel atteſtatiõe firmata.ſm
Goff.vel adhibita religione ſcðm Pla.

Juramentũ aſſertoꝛiũ.eſt cũ iurať de ꝑñti.
vel de ꝑterito ſic eſſe vel nõ eſſe.fuiſſe ł nõ
fuiſſe.Sed iuramentũ ꝓmiſſoꝛiũ eſt q̃n iu
ratur de futuro aliq̃d daturũ vel facturuʒ
Aliq̃n etiam iurať ꝑ execrationem.vt Si
hoc non fecero.hoc accidat mihi vel filijs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

meis. aut hmői.

Juramentũ calũnię. eſt cũ q̃s iurat ſe bõa fide ⁊ nõ aĩo calũniandi agere vel reſpõdẽ. nec egiſſe vel reſpõdiſſe. vñ illꝺ iureꝶ ꝙ ſibi lis iuſta videꝶ. Et ſi q̄retur verũ non inficieꝶ. Nihil ꝓmitteꝶ. nec falſa ꝓbatio detur. Utilis tardeꝶ. dilatio nulla peteꝶ. c. j. de iura. calũ. in glo. iiij.

Juratus. ta. tũ. dꝛ a iuro. as. ⁊ poniꝶ actiue vel paſſiue. Unde Ouidius. Tu mihi iuratus ꝑ numina matris aquoſę. actiue dixit. Et alter Jurata numina nõ reducũt te paſſiue dixit.

Jurgiũ. gij. i. litigatio. vel ꝟberatio. ⁊ dꝛ a iurgo. gas. q̃ſi iuris garriũ. vł q̃i iurꝭ actio ſm Hugꝭ. Uel ſm Pap̄. Jurgium dꝛ cõuicium. caſualis contentio. Idez iurgamẽ inis.

Juridicialꝭ. lis. ꝯ. t. ⁊ hꝭ le. q̃ de iure tractat. Vñ ⁊ quędam ꝯſtitutio in arte rhetorica dꝛ iuridicialꝭ. qꝛ de iure tractat.

Juridicus. ca. cũ. i. rectus. q̃ dicit ius.

Juriſconſultꝰ. i. iuriſꝑitus ſm Pap̄.

Juriſdictio eſt ptãs de publico introducta cũ neceſſitate iurꝭ dicẽdi vł ęq̃tatꝭ ſtatuẽde ſm Aço. ⁊ dꝛ a ius. ⁊ dicio. onis. quod eſt poteſtas.

Juriſprudentia. eſt diuinarũ ⁊ humanarũ rez noticia. iuſti atq3 iniuſti ſcia. iuſti. ſ. ad faciendũ. iniuſti ad euitandũ. qꝛ nõ ſufficit ſcire q̃d ſit iuſtum aut iniuſtũ. niſi ⁊ iꝑarũ rerũ ꝯtrariaꝝ vel corporaliũ habeat quis noticiã. ſm quam ſm varias ꝯditioneſ varia iura ſunt ſtatuenda. Inſti. de iuſti. ⁊ iure. in ꝑn.

Jus. iuris. dꝛ a iubeo. beſ. qꝛ iubet. Et ẽ iuſ lex diuina. Fas lex humana. Trãſire autẽ ꝑ agrũ alienũ fas eſt. Jus ṽo non eſt. Itẽ ius dꝛ eſſe lex ſcripta. Itez leges humanę ſunt. Jura diuina ſunt. Itẽ ius generale ẽ Lex eius ſpẽs. Et caret hꝭ nomen ius. gtõ. dtõ. ⁊ ablrõ płalibus ſm vſum Et nota ꝙ ius repiꝶ in aliJs ſigtionibꝰ. Vñ. Jus aq̃. ius rectũ. ius dꝛ eſſe ptãs. Item ius ꝓphanum dꝛ brodiũ vł aq̃ in q̃ coquunꝶ carnes porcinę. q̃ ꝓphanę ſũt iudeis. Et vt dicũt q̃dam. Jus iurꝭ ꝓ lege. vel ptãte. vł ratiõe ꝑ ris. Sed ius iutis ꝑ t. ꝓ aqua vł brodio Unde. Jus iutis mando. ius iurꝭ in agmine ṽando.

Juſiurandũ. di. neu. ge. i. iuriſiuratio.

Jus naturale eſt qꝺ eſt cõe omi natiõi. eo ꝙ vbiq3 inſtinctu naturę habeꝶ. nõ aliq̃ ꝯſtitutione facta ab hoie. ſ3 ab iꝑo naturę conditore. vt maris ⁊ feminę ꝯiunctio. liberorum ſucceſſio. ⁊ pueroꝝ educatio. Itẽ ius naturale dꝛ ęquiſſimu3. veluti qꝺ tibi non vis irrogari. aliJs nõ irroges. Jñ dicũtur etiã ꝑcepta naturalia. q̃ in lege et euãgelio ꝯtinenꝶ. vt non Męchaberis ⁊c.

Jus ciuile inueniꝶ accipi diuſimode. vt di. j. c. ius naturale. Uno mõ eſt qꝺ q̃ſq3 populus vel q̄q3 ciuitas ſibi ꝓꝑum diuia humanaq3 cauſa ꝯſtituit ſm Iſiꝺ. lib. v. ſcꝺo dꝛ ius ciuile. l. xij. tabulaꝝ. tertio dꝛ qꝺ ex legibꝰ plebiſcitꝭ. cõſtitutionibꝰ. ſenatuſcõſultis. ꝑncipũ decretis. vel autoritate prudentiũ inueniꝶ. q̃rto dꝛ ius. qꝺ ñ eſt ꝑtoriũ q̃nto dꝛ diſputatio prudẽtiũ. q̃ fuit facta ſꝫ lege. xij. tabłaꝝ. ſexto q̃cq̃d habẽꝰ ſcriptu3 de iure. ſeptio q̃cq̃d iure naturali ł iure gẽtium ſubtrahiꝶ. vel qꝺ nõ eſt ius naturale nec gentiũ. Et ſic capiẽdo ius canonicũ dꝛ ius ciuile. Et ita ſumiꝶ. j. diſ. ius autẽ. aut naturale. vt in glo. j. no. in fi.

Jus gentiũ. eſt ſediũ. i. hoſtilium occupatõ munitio. bella. captiuitates. ſuitutes. poſtliminia. fędera pacꝭ inducię legatoꝝ nõ vetandoꝝ vel violandoꝝ. religio. cõnubia iter alienigenas ꝓhibita. Et dꝛ ius gentiũ. qꝛ eo oẽs fere gẽtes vtũꝶ. c. ius gẽtiũ. j. di.

Jus aureoꝝ anuloꝝ ſm q̃ſdam dꝛ. qꝺ olꝭ liberti anulos aureos ferre nõ poterãt Sed ſm Aço. eſt ꝑuilegiũ qꝺ ꝯcedebaꝶ libertis in ſignũ ſemiplenę ingenuitatis. Uiuebãt enĩ vt ingenui. ſed moriebanꝶ vt liberti

Jus militare eſt belli inferendi ſollennitas fęderis faciendi nexꝰ. ſigno dato egreſſio i hoſtes ⁊ pugnę cõmiſſio. Itez ſigno dato receptio. Itez flagitij militarꝭ diſciplina ſi locus deferaꝶ Et ſm canones q̃ fugit i bello publico infamis eſt. vj. q. j. infames Et ſm leges capite puniũꝶ. ff. de re mili. l. cauſę. §. q̃ in acie.

Jus poſcendi. eſt ex habitatione domiciliJ ⁊ cõmunitatis.

Jus patronatꝰ. eſt autoritas ſiue ptãs quã patronus h3 in libertũ. Aliter ſm Goff. ẽ autoritas ſiue ptãs ꝓueniens ex beneficiJſ añ ꝯſecrationem ecclę collatis. Et ꝓuenit ex tribus. ſ. fundatione. dotatiõe ⁊ ędificatione. aut ſola collatiõe. vt. xvj. q. vj. filiJs ⁊. c. q̃cunq3. xviij. q. ij. abbates. Vnꝺ. Patronũ faciũt. dos. ędificatio. fundus.

Juſpublicũ eſt qꝺ generaliꝶ. alias ꝑncipaliter ad publicã deſuit vel ſpectat vtilitatẽ veluti. ne in portis vel muris ciuitatis. et aliJs ſacris iudicibus vel ſacerdotibus vł

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

magiſtratibus aliq̇d cōmittat̃ vel inferat̃
Jus ꝓuatū ď qď ſpecialit̃ ad ſingularē vti-
litatem ꝑtinet. ſecūdario tñ etiam ad rem/
publicā. vt in pactl ⁊ ꝯuentionibꝰ mutuis
ꝓuatoꝝ ſpecialit̃ initis conſpicit̃ Inſti. de
iuſti. ⁊ iu. §. ij.
Jus quaſi naturale. eſt qď dñs vl' patronuſ
habet in ſuum vel libertum.
Jus q̇ritū ď a q̇rino. i. a rhomulo. ⁊ eſt pro
prie rhomanoꝝ. qꝛ nulli tenent h̾ ius niſi q̇
rites. i. rhomani ſm Iſiď. li. v. etymo.
Jus ſibi facere vl' dicere eſt aliq̇d facere qď
manifeſte ſpectat ad iudicl officiū. ſ. qď a iu
dice faciendū ſit. veluti. q̇s rem ſuam ꝓpͥa
rapuit autoritate. putās ſibi h̾ licere i iure
ꝯfitet̃ ſe h̾ feciſſe. de quo q̄rit̃ vtroqꝫ caſu
ipe facit. vñ debet ſuſtinere ꝯtrarium cal-
culum. i. ꝯtrariā ſñiam vt ꝑ debito q̇ tene-
ris alicui. is pignus tuū capit te inuito ius
qď ſibi iure cōpetebat amittit.
Jus ꝓtoriū. eſt qď ꝓtores induxert̃ adimen
di. ſupplendi. vel corrigendi iurl ciuil' gr̃a.
vt. ff. de iuſti. ⁊ iu. l. ius aūt. Hoc etiaꝫ ius
ď honorariū. qꝛ q̇ honores gerūt. ſ. mgr̃a-
tus. autoritatē huic iuri dedert̃. vt Inſti.
de iu. na. gen. ⁊ ciui. §. ꝓtoriſqꝫ edicta.
Jus ſuccedendi habet hęres. Itē patronuſ
in bonis liberti.
Jus verſutū. dicunt̃ ꝓſtigia. veſtigia. ſiue
captiones ꝟboꝝ. q̇bus obumbrantur deli
cta. Et dicebant̃ ꝟſuta ſm Aço. qꝛ q̇s re/
pellebat̃ ab actione ꝑ q̄ſdam ꝟſutias. id ē
machinationes ꝟborum.
Juris auſpiciū. i. exordiū litl. vt in. c. paſto-
ral'. de cau. poſ. ⁊. C. de excep. l. pen'. ⁊ de
codicill'. l. vltima. ſ. reſponſo.
Jurl ꝓcepta tria ſunt. ſ. honeſte. viuē. alteꝝ
nō lędere. ⁊ ius ſuū vnicuiqꝫ tribuere.
Jus canonicū diuidit̃ in decretū ⁊ decreta
les q̄rū volumē ď extrauagans in q̇nqꝫ li-
bris maxīe reſpectu iurl ciuil'. Quoꝝ libro
rum materia his habet̃ ꝟſibus. Pars ꝓoꝛ
officia. creat eccl'ieqꝫ miſtros. Alt̃a dat te/
ſtes. ⁊ cętera iudicioꝝ. Tertia de rebus et
vita ꝓſbyteroꝝ. Dās thoꝝ q̄rta mulieruꝫ
q̇ docet ea. Ultia de vitijs ⁊ pęnis tractat
eorū. Uel ſic. Judex iudiciū. clerꝰ. ſponſa
lia crimen.
Jus ꝟo ciuile diuidit̃ in q̄ttuoꝛ libros ꝓnci
pales. ſ. ff. C. Inſtl. ⁊ Autl. Quibꝰ addit̃
collatio decima. ſeu liber feudoꝝ ⁊c̃.
Juſta. oꝝ. pl'is nu. i. exequię mortuoꝛuꝫ. qꝛ
iuſtū eſt. vt hō hoiem. cinis cinerē ſepeliat
Uñ Ouiď. Iniuſta iuſta pegi.

Juſticia. cię. f. p. eſt ꝯſtās ⁊ ꝑpetua volun/
tas. reddēs vnicuiqꝫ qď ſuū eſt. Et differt
ius ⁊ iuſticia. qꝛ ius eſt ars ęq̇ ⁊ boni. ſꝫ iu
ſticia eſt ꝯſtans ⁊ ꝑpetua volūtas. vl' ē vir
tus tribuēs vnicuiqꝫ qď ſuū eſt. Itē omne
ius eſt iuſticia. ſꝫ nō ecōuerſo. Itē ius ď i
re. ſꝫ iuſticia in actu ⁊ exercitio vl' opatōe.
Uñ ⁊ ď iuſticia. q̄ſi iuris ſtatꝰ vel ſtatio.
qꝛ ꝑ iuſticiā ſtat ius. i. exercet̃.
Juſtitiū. tij. i. taciturnitaſ iurl ⁊ ceſſatō ⁊ ď
a ius ⁊ taceo. vel ď a ius ⁊ ſtatio. q̄ſi iuris
ſtatio. i. iurl ceſſatio. Tūc em̃ ius ſtat. i. ceſ
ſat cum nō exercet̃. Uñ Lucanus in. ij. Fe
rale ꝑ vrbem iuſtitium.
Juſtus. ſta. ſtū. ď a ius q̄ſi ius tuens vel te
nens. ſ. q̇ ius cuſtodit. ⁊ ſm legē viuit. Et
differt iuſtus ab ęquo. qꝛ iuſtus ex lege eſt
q̄ſi ius cuſtodiens. ęquus ex natura eſt.
Jutus. ta. tū. i. adiutꝰ. ꝑticipiū de iuuoꝛ arl
Juuenal'. lis. ꝯ. t. ⁊ h̾ le. qď ꝑtinet ad iuue/
nem. vl' laſciuꝰ ſiue ſtultꝰ ⁊ fatuꝰ ad modū
iuuenis. Inuenit̃ etiā h̾ ⁊ hęc iuuenil'. ⁊ h̾
le. in eodē ſenſu. Uñ Oratiꝰ in epi. Alta iu
uenales tardat arena pedes. Inuenit̃ etiā
h̾ Juuenalis. lis. ꝓꝓͥum nomen viri. ⁊ de/
ſinit ablatiuus in e. tm̃.
Juuenculus. li. dimi. i. paruꝰ iuuēcus Inď
hęc iuuencula. lę. q̇ alio nomine ď iunix.
Juuēcus. ci. m. s. i. bos nouellus cū a vitl'o
diſcedit. ⁊ iuuare incipit hoīs vſus terraꝫ
excolēdo. Iñ hęc iuuenca. cę. Et coꝛ. ꝓmā
Uñ Ouidius epi. Quā male inęq̄les veni
unt ad aratra iuuenci.
Juuenis. nis. cōis ge. ď a iuuo as. qꝛ iuua-
re poſſe incipit. Et eſt iuuenis in ip̄o ętatiſ
in cremento poſitꝰ ⁊ ad auxiliandū paratꝰ
Et nō ꝙ antiq̇ dicebāt h̾ ⁊ hęc iuuenis. ⁊ h̾
ne. ⁊ cōpabat̃. iuuenis. iuunioꝛ. ſimꝰ. ſed
mō iuuenis cōpat̃ tm̃ ꝑ duo genera ⁊ caꝛꝫ
ſuplatiuo. ⁊ hꝫ compatiuū irregulareꝫ. ſ.
hic ⁊ hęc iunioꝛ. ⁊ h̾ iuniꝰ. Et hic ď hic iu/
nius. nij. q̇dā menſis. ſicut maiꝰ a maioribꝰ
Iñ iuniꝰ. nia. niū. vt Junię kalendę.
Juuentꝰ. tutl. f. t. ē collatio iuuenuꝫ. et ętas
pl'imoꝝ iuuenū. Sed iuuēta. tę. ętas vniꝰ
iuuenis. Et eſt iuuētus vl' iuuēta a. xxviij
anno vſqꝫ ad q̇nq̄geſimum Iteꝫ iuuentus
etiam ď dea iuuentutis.
Ixion. onis. m. g. pater fuit centauroꝝ qui
iunonē de ꝯcubitu interpellauit. ⁊ interꝓ-
tatur dignitas. Uñ ⁊ ď ixion q̄ſi anxion.
qď eſt dignitas. vel q̄ſi anxion ab ango gl.
qꝛ dignitas reddit hoiem anxium. Iñ ixi-
oneus. nea. neū. et hic ixionides. ixionidę

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

filiꝰ vel nepos ixionis. ⁊ ſubtracta de. ſyl/
laba dꝛ hec ixionis. hꝰ ixionidis. filia vl̕ ne
ptis ixionis Et ē ixion. onis. auis de genē
vulturꝫ alba ⁊ minoꝛ ꝙ̄ vult̃. Vñ Deute.
xxiiij. Ixion ꝑ aue in q̇buſdam libris dꝛ.

K ante A

Ket. q. ꝙ̄uis figura ⁊ noīe videat̃
aliquam hr̃e dr̄am cum c. tm̃ eādē
tam in ſono vocuꝫ ꝙ̄ in metro cō=
tinent ꝑtātem. Et k. q̇dem penitꝰ
ſupuacua eſt. Nulla em̃ videt̃ ratio cur ſe
quente a. debeat ſcribi k. Cartago enim et
caput ſiue ꝑ c. ſiue ꝑ k. ſcribant̃. nullam fa
ciunt nec in ſono nec in ꝑtāte eiuſdem cōſo
nantis differentiam. ſicut dicit Priſcianꝰ
in ṗmo maiorꝫ. Et vt dicit Pap̄. Oīa gre=
ca qualicūꝗ̄ ſequente vocali ꝑ k. ſcribēda
ſunt. ſed h̄ a ſcriptoꝛibus nō ſuat̃. Hugꝫ.
vͦo dicit. ꝙ hec figura k. ſupfluit apd̄ nos.
ſed nequaꝙ̄ apud grecos. Ubi em̃ nos ſcri
bimus c. greci ſcribunt k. ⁊ vocat̃ apd̄ eos
kappa. In nullis ḡ latinis dictiōibꝰ debꝫ
ſcribi k. ſed tm̃ in grecis. In nothis vͦo in
different̃ pōt ſcribi tam c. ꝙ̄ k. qꝛ em̃ redu=
cte ſunt ad latinitatem pñt ſcribi ꝑ c. Sed
qꝛ a grecis hn̄t oꝛiginē pñt ſcribi ꝑ k.

Kala grece. latine laxa dꝛ.

Kalendariū. rij. lib eſt vbi kalende diſticte
ſunt. ⁊ dꝛ a kalende. aꝝ.

Kalende. darū. i. ṗmus dies menſis. ⁊ dꝛ a
kalo qd̄ eſt voco. qꝛ eo die ſolebat pōtifex
aſcendere turrim de conſuetudine rhoma
noꝛum. ⁊ volens nunciare quota eſſꝫ luna
eo die. vel ṗncipiū menſis. dicebat pluries
kalo. kalo. q̄ſi voco vos. venite ⁊ audite e
tatem lune. vel ṗncipiū menſis. ⁊ ideo mē/
ſis ille dictus eſt kalende. q̄ſi vocationes.
Uel alit̃ de conſuetudine rhomanoꝝ erat
ꝙ in ṗncipio cuiuſlibet menſis celebrarēt
nundinas. ⁊ eas incipiebant in nonis. qꝛ ḡ
venturi neſciebāt ṗncipiū menſiſ. ideo ſpi
ṗma die p̄co turrim aſcendebat. ⁊ totiens
vocabat kalo quaſi voco vos ad nūdinas
quot dies reſtabant vſꝗ̄ ad diē in quo vo
lebant incipe forū. vt ſi q̄rto die. quat̃ dice
bat kalo. ſi in ſexto ſexies. vñ ⁊ ille menſis
hꝫ quattuoꝛ nonas. iſte vͦo ſex nonas. qd̄
ideo ſic diuiſerunt vt latrones neſcirēt qñ
deberet eſſe foꝛum. qꝛ abſcondebant̃ i ſil/
uis. ⁊ venientes ad foꝛum occidebāt ⁊ pre
dabant̃. Uel kalende dicunt̃ q̄ſi colende.
qꝛ ṗma dies cuiuſlibet menſis colebat̃ an/
tiq̄tus in honoꝛe Iunonis. Vñ in li. Fau=
ſtoꝛuꝫ. Uēdicat auſonias iunonis cura ka
lendas. Uel dicunt̃ kalēde a kalon qd̄ eſt
bonū. qꝛ in ṗmo die mēſis ſolebāt ſibi inui
ceꝫ munuſcl̕a mittere ⁊ dare ⁊ ex illo bonā
foꝛtunā ꝑ totā mēſē ſibi ſperabāt euētura.
None aūt dicebant̃ a nūdinis. qꝛ ꝑ tot di/
es durabant nundine q̄t ſunt none. Ul̕ di/
cebant̃ none. qꝛ in iſtis diebus nullus deꝰ
habuit feſtū. qꝛ ꝑ tales dies durabant ſola
feſta nundinaꝝ ⁊ non deoꝝ. Vñ Ouidius
Nonaꝝ tutela deo caret. i. none carent tu/
tela dei vt fiat hypallage Idus vͦo dicunt̃
quaſi diuiſiones. ab iduo qd̄ eſt diuido. qꝛ
fere quemlibet menſem diuidunt in duas
partes equales. vel qꝛ tunc ppl̕s diuideba
tur a nundinis. Ab iſtis ḡ tribus diebꝰ ap=
poſitis dictionibꝰ numealibus. ceteri om
nes denominant̃. vt. vj. kalēdas. iij. idus.
iiij. nonas ⁊c̄. vt patet in kalendario. Et i
omibus iſtis ſubintelligenda eſt hec dictō
añ. vt ſit ſenſus. iiij. nonas. i. q̄rto die ante
nonas. vj. kal̕. i. ſexto die añ kal̕. ⁊c̄. Et nō
ꝙ vbi ponit̃ numerꝰ binariꝰ circa p̄dicta.
nō debet ꝓferri ſic. ſecundo kal̕. ſecūdo no
nas. vel ſecundo idus. qꝛ hec dictio ſecun=
dus dꝛ a ſequoꝛ. eris. talis aūt dies non ſe
quit̃ diem kalendaꝝ. nonaꝝ vel iduū. ſed
p̄cedit. Vñ debꝫ dici ṗdie kal̕. ṗdie nonas
vel idus. i. ṗoꝛi die añ kal̕. nonas vel idus
Item nō ꝙ feſta q̄ occurrunt in kalendis.
nonis ⁊ idibus. debent in ablatiuo ꝓnun/
ciari. ſ. kalendis. nonis. idibus. aplis. lūa
tali. Et eſt ſenſus. Luna eſt in kalēdis. no
nis vel idibus. Qñ vero feſta p̄cedunt de=
bent ꝓnunciari in actō. Et eſt ſenſus. Lu/
na eſt talis tali die ante Kalēdas. nonos.
vel idus. Vñ De Kalo ſiue colo nos dici=
mus eſſe kalendas.

Kalo. onis. m. t. i. ille q̇ fert ligna. ⁊ dꝛ a Ka
lon qd̄ eſt lignum. Kalones etiam dicunt̃
galee militum.

Katherina. ne. ꝓꝓum nomē cuiuſdā ſancte
v̾ginis. ⁊ dꝛ a catha. qd̄ eſt vniūſuꝫ. ⁊ rui/
na. q̄ſi vniuerſal̕ ruina. Omne em̃ edificiū
dyaboli in ea vniuerſalit̃ coꝛruit. Nā i ea
ruit edificiū ſupbie ꝑ hūilitatē quaꝫ habu
it. Carnalis ꝯcupiſcentie ꝑ v̾ginitatē quā
ſuauit. Cupiditatis mundane. qꝛ oīa mū=
dana deſpexit.

Kyrios ꝑ vnū r. i. dñs. Kyrrios ꝑ duo r. i.
poꝛcus ſiue ſus.

Kyrie eleyſon. i. dñe miſerere. Et ſunt due
ꝑtes ⁊ non dictio cōpoſita. Naꝫ Kyrie. i.
dñe. Eleiſon. i. miſerere.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf